AHDAS ON PORTTI

(Strait Is The Gate)
59-0301M · Jeffersonville, Indiana, USA, 1.3.1959

1 Kiitos, veli Neville. Kiitos. On hyvä olla takaisin Herran huoneessa. Minä aina nautin takaisin tulemisesta Tabernaakkeliin, ei väliä minne menen. Tässä pienessä paikassa on jotain niin, että aina haluan tulla takaisin. Se oli ensimmäinen ja ainoa seurakuntani, mitä koskaan olen paimentanut. Ja vain tuntuu niin hyvältä tulla tänne takaisin. Uskon, että tuona suurena aamuna, kun aurinko kieltäytyy paistamasta ja tähdet himmentävät valonsa, uskon, että siellä tulee olemaan läsnä joitakin tästä Tabernaakkelista, jotka ovat pestyt Karitsan Veressä. Minä odotan tuota aikaa.

2 Kun tulin huoneen lävitse juuri nyt, tapasin sisar Arganbrightin siellä takana. Ja hän kertoi minulle, että täällä oli joitakin ihmisiä, jotka olivat Kingstonin kokouksissa, jotka vierailivat siellä siihen aikaan. Ja olin niin iloinen, että he ovat täällä todistuksena. Missä he ovatkin, jos he kohottaisivat kätensä ylös, jotka olivat Kingstonin kokouksessa Jamaikalla. Kyllä, siellä aivan takana. Hyvä on, se on hienoa.

3 Näen Oralin postikortin. Arvaan, että te jo olette ilmoittaneet hänen kokouksistaan. En tiennyt päivämääriä ennen kuin vasta eilen. Uskon niiden alkavan kuudentena, eikö niin. Veli Roberts on Louisvillessä kuudennesta viidenteentoista. Nyt, menkää kuulemaan häntä. Veli Roberts on hyvä ystäväni ja todellinen Kristuksen palvelija. Ja olen varma, että te tulette nauttimaan hänen sanomistaan, ilta illan jälkeen. Ja kun hän rukoilee sairaiden puolesta, olen varma, että te tulette näkemään Jumalan liikkuvan, koska hän on suuri uskon soturi, veli Roberts, ja mies, jota Jumala käyttää mahtavalla tavalla. Ja hänen palvelustehtävänsä on kiivennyt...

4 Muistan, kun ensi kertaa tapasin veli Robertsin, kun hän oli pienessä repaleisessa teltassa St. Louisissa, Missourissa, ja minä olin... Ei, Kansas Cityssä, Missourissa. Ja minä olin Kansas Cityssä, Kansasissa, pienessä auditoriossa. Hän istui eturivissä. Kun kokous oli ohitse, me menimme sinne takapuolelle ja keskustelimme. He esittelivät minut hänelle. Hän on nuorempi kuin minä; Oral on vähän yli kolmenkymmenen. Ja hän sa-

noi: “Luuletko, että Jumala kuulisi rukoustani sairaiden puolesta?” Minä sanoin: “Veli, hän kuulee kenen tahansa rukouksen, joka haluaa rukoilla.”

No niin, hän alkoi, ja hän sanoi: “Tässä sitä mennään!”

5 Ja hän on hyvin älykäs mies, hänellä on yliopistokoulutus, neljä vuotta psykologiaa, ja olen varma, että hän on loistava mies. Ja hän on nyt tullut siihen, että hänellä on ympärillään henkilökuntaa, neuvojia ja niin edelleen, kunnes, kun hän puhuu, hän ajattelee sen esiin. Te tulette todella nauttimaan hänestä, olen varma.

6 Ja niinpä minä nyt haluaisin antaa pienen raportin siitä, mitä Herra teki pienissä vaatimattomissa kokouksissamme Jamaikalla ja Puerto Ricossa. Se oli outoa, asia, että menin sinne, koska monia kutsuja tuli. Niin kuin Leo täällä tietää, kuinka puhelin... Viikon aikana on kirjaimellisesti satoja paikkoja, joihin kutsutaan kokouksiin. Mutta kuitenkin haluan tuntea olevani johdatettu menemään minne menen. Jos menen siksi, että joku mies pyytää minua tulemaan, silloin tulen seurakunnan, tai tuon organisaation nimessä. Jos menen siksi, että veli Neville sanoo, että minun pitäisi mennä, täytyy minun mennä veli Nevillen nimessä. Mutta haluan mennä, kun Jeesus lähettää, niin että voin mennä Herran Jeesuksen Nimessä, kohtaamaan ihmisiä.

7 Ja olin lepäämässä vuoteella, olin ollut vähän väsynyt. Tämä laakso, ennemmin tai myöhemmin, minun täytyy lähteä tästä laaksosta, koska se saa kurkkuni sellaiseen tilaan, että voin tuskin kestää sitä. Voin olla poissa ja tulla takaisin... Me tulimme eräänä päivänä, Leo ja minä, oltuamme Floridan soilla, ja päästyämme neljänkymmenen mailin päähän Jeffersonvillestä, kurkkuni, joka oli täysin kunnossa, sulkeutui jälleen. Veli Banks Woodin tulisi olla täällä jossakin tänä aamuna. Ja eräänä päivänä tullessamme Kingstonista ja Puerto Ricosta, missä kurkkuni oli ollut täydellisesti kunnossa; ja, kun nousin pois lentokoneesta, oli kaikki yhä kunnossa; ja ennen kuin pääsimme Jeffersonvilleen, se sulkeutui jälleen. Näettekö, se on tämä laakso täällä. Se on joko ilmassa olevat bakteerit, tai sitten se on Jumala, joka yrittää saada minua lähtemään pois. Niinpä, minä en ymmärrä sitä. Olen rukoillut ja pyytänyt niin monta kertaa.

8 Mutta joka tapauksessa, olin juuri herännyt, ja oli noin kello kolme aamulla. Ja vaimoni ja pieni poikani nukkuivat. Ja nousin vuoteen reunalle, ja näin suuren väenpaljouden koolla jossakin suuressa paikassa ja

sanoin Billy Paulille: "Mene sinne ja anna noille ihmisille rukouskortit."

9 Ja hän sanoi: "Selvä on, isä." Ja muutaman minuutin kuluttua hän palasi takaisin ja sanoi: "Ei noille ihmisille voida antaa rukouskortteja." Hän sanoi: "Näetkö tuon miehen tuolla?" Minä sanoin: "Kyllä."

10 Hän sanoi: "Hän oli tässä, ja minä sanoin: 'Jokainen, joka haluaa rukouskortin, kohottakoon kätensä.'" Ja hän sanoi: "Aloin antaa hänelle rukouskorttia ja hän meni jonnekin muualle. Nyt hän on kaukana tuolla." Hän sanoi: "En voi antaa edes yhtä rukouskorttia."

11 Minä sanoin: "Hyvä on, Billy, ei sinun tarvitse antaa rukouskortteja, koska paikka täällä on niin suuri, että jokainen voi... Rukouskortit on tarkoitettu estämään rähinöitä (näettekö?) ja pitämään heidät järjestyksessä. Minä sanoin: "Oi, voin ottaa jokaisen sinne, ei enempää kun meillä on tilaa, ja muodostaa heistä jonon ja rukoilla heidän puolestaan yksi kerrallaan."

12 Ja hän sanoi: "Hyvä on." Ja hän kääntyi oikealle ja meni pois luotani. Ja käännyin ympäri tänne päin, hänen mennessään pois sitä kautta, ja vain tarkkasin häntä.

13 Ja kuulin Äänen tulevan alas Taivaasta, ja sanovan: "Mutta tällä kerralla Minä alan suurentamaan sinua." Ja minä katsoin, enkä ole koskaan nähnyt sellaista väkijoukkoa, heitä parveili kaikkialta.

14 Ja veli Robertsin nimi kutsuttiin, sanottiin: "Nyt veli Oral Roberts tulee tapaamaan sinua."

Ja minä sanoin: "Kuinka minun tulee tervehtiä veli Robertsia?" Sanottiin: "Aivan samalla tavalla kuinka hän tervehtii sinua."

15 No niin, näin veli Robertsin tulevan, yllään musta puku ja pieni hattu, sen kaltainen, jota Bing Crosby käyttää, tuollainen pieni ylöskäännetty ja alasvedetty, pieni musta hattu. Ja minä seisoin jotenkin ylempänä, ja hän katsoi ylös ja sanoi: "Hei, veli Branham."

Ja minä sanoin: "Hei, veli Roberts", ja puristin hänen kättään. Hän sanoi: "Sinulla on mukavasti väkeä."

16 Minä sanoin: "Melkoinen väkijoukko, veli Roberts." Ja hän kääntyi ja meni pois samaa tietä kuin Billykin, oikealle.

17 Ja minä ajattelin: "Mistä minä tulen puhumaan heille?" Ja yritin kaikkialta löytää paikkaa mistä puhua. Olin sellaisessa tilanteessa, jossakin alhaalla, että en voinut nähdä mistä puhuisin heille.

Ja joku sanoi: "Tule ja koeta täältä."

18 Minä sanoin: "Ei sieltä voi nähdä yhtään paremmin." Ja lähdin kulkemaan tuon paikan halki. Ja muistin tämän silloin, minä sanoin: "Pääasia mitä minun tulee tehdä, on pysyä nöyränä sydämessäni, aina, Jumalan ja Hänen lastensa edessä."

19 Ja tulin ulos tuosta näystä. Ja minä ajattelin: "Mitähän se merkitsee? Ehkä se merkitsee, että meillä tulee olemaan sen kaltainen... Tai missä se on, missä se tulee olemaan?" Katsokaahan, joskus näyissä Hän ei kerro teille tarkalleen missä, Hän vain puhuu, ja te vain... Se on ikään kuin vertauskuva. Ja olen varma, että te, jotka luette Raamattua, ymmärrätte sen.

20 Ja sitten menin olohuoneeseen ja istuuduin pieneksi hetkeksi ja oli noin kolme kolmekymmentä, tai kello neljältä aamulla. Tulin todella uniseksi. Menin takaisin ja laskeuduin levolle ja näin unen, ja se oli mitä omituisin uni. Melkein kaikki teistä tuntevat yhden managereistamme, Jack Mooren. Veli Jack Mooren. Olen tuntenut hänet vuosia. Ajattelin, että minulla oli tapaaminen hänen tyttärensä kanssa, tytön, joka on noin seitsemäntoistavuotias, ja otin häntä kädestä ja talutin häntä mäkeä ylös, pikku Jackietä. No niin, olen tuntenut hänet siitä asti, kun hän oli vain imeväinen lapsi. Ja olin taluttamassa häntä mäkeä ylös, ja menin kolmen kaupungin korttelin mitan mäkeä ylös, taluttaen tätä tyttöä. Ja me tulimme suuren puun alle, ja hän istuutui. Ja niin kuin monet näistä pienistä teini-ikäisistä tytöistä käyttävät noita kellomaisia hameita, tiedättehän, ja hänellä oli yllään sen kaltainen hame. Ja hän levitti tämän hameensa ja istui alas. Ja niin kuin nuoret tavallisesti katsovat toisiaan, hän risti kätensä tällä tavalla ja alkoi katsella ylös taivasta kohden. No niin, Jackie on oikein hieno pieni tyttö, mutta hänellä on hyvin suuri suu ja hyvin suuret silmät ja jotenkin hiekanväriset hiukset, ei liiaksi puoleensavetävä, mutta todellinen pikku nainen. Ja voin nähdä hänen suuret silmänsä, hänen katsellessaan taivaita kohden, ja kuinka taivaat heijastuivat hänen silmissään.

21 No niin, menin noin viiden jalan päähän hänestä ja laskeuduin puoliksi kyljelleni tällä tavalla ja otin ruohonkorren ja panin sen suuhuni ja aloin pureskella tätä ruohonkortta. Ja aloin ajatella: "Mitä minä täällä teen? Minähän olen vanha mies ja olen tämän nuoren tytön kanssa täällä." Minä sanoin: "Minähän olen naimisissa ja minulla on lapsijoukko. Minulla ei ole mitään asiaa olla täällä tämän nuoren tytön kanssa."

22 Ja aloin nousta ylös. Ja kun tein niin, tuli Ääni tuosta puusta ja sanoi: "Tämä on merkiksi ja tarkoitusta varten."

23 Ja minä heräsin ja melkein huusin, kuin painajaisessa. Minä ajattelin: "Oi, merkitseekö se sitä, että tulen luopioksi, tai että jotakin tapahtuu minulle? Hyvä on", ajattelin, "jos yritän käyttää omaa järkeäni, silloin saan sen kaiken sekaisin, niinpä minä vain odotan Jumalaa." Ja aloin rukoilla. Minä sanoin: "Herra, koskeeko tuo uni tuota näkyä, joka minulla oli aikaisemmin yöllä, tai mitä se merkitsee?"

24 Odotettuani jonkin aikaa, ehkä tunnin, (vaimoni oli jo ylhäällä ja hänellä oli aamiainen valmiina), silloin tuo Ääni tuli uudestaan ja sanoi: "Mene Kingstoniin, ja sinulle sanotaan siellä mitä tehdä."

25 Niinpä, välittömästi menin Kingstoniin. Ja he saivat tiedon torstaina iltapäivällä, että tulisin olemaan siellä perjantaina. Siinä oli kaikki mainostus, mitä meillä oli. En ole hyvä arvioimaan väkijoukkoja, koska tavallisesti liioittelen sitä. Mutta ensimmäisenä iltana, sanoisin, että meillä oli noin tuhat kaksisataa ihmistä, koska siitä tiedettiin vain yhden päivän ajan. Ja seuraavan päivänä alkoivat juoksijat juosta ylös vuorille, vaihtaen aina välillä miestä, neljän mailin välein. Yksi juoksija juoksi neljä tuntia ja antoi sitten toisen jatkaa ylös vuorta. Ja toisena iltana siellä oli noin viisi tuhatta. Ja kolmantena iltana siellä arvioitiin olleen noin viisitoista- ehkä kaksikymmentätuhatta. Ja siellä tuhansia ja tuhansia tuli Herralle.

26 Ja tuo näky, se oli tuo pieni seurakunta, tuo tyttö oli neitsyt, vain lapsi, ja se merkitsi tuon seurakunnan neitseyttä. Ja nuo kolme kaupungin kortteli ylös mäkeä, olivat kolme päivää, jotka saarnaisin. Ja veisin tuon pienen neitsyt seurakunnan palvelustehtävälläni ylemmäksi Jumalan asioihin sieltä, missä se oli, kunnes se ravisteli koko saarta.

27 Ja, oi, saarnaajat ja paikalliset ihmiset, kaupungin virkailijat, itkivät ja kerjäsivät ja suostuttelivat: "Vain ilta tai kaksi lisää."

28 Sieltä me menimme Puerto Ricoon. Siellä meitä kohtasi suuri riemuvoitto, ja tuhansia ja tuhansia täytti tuon raviradan, kunnes arvioitiin noin neljänkymmenentuhannen kalliin sielun tulleen Herran Jeesuksen luo. Ja lähtiessämme, toivon että... Sanon tämän omalle seurakunnalleni, mutta en voisi tehdä sitä julkisesti, koska ihmiset voivat ymmärtää sitä väärin. Mutta minulla on tässä tuon tuomarin ja hänen henkilökuntansa nimi, pienellä paperilla, joka piti puheen, kun olimme lähdössä.

29 Ja hän sanoi: “Meillä on ollut kunnia tällä saarella saada vieraaksemme erilaisia sananpalvelijoita.” Hän sanoi: “Herra Billy Graham lähti juuri äskettäin saarelta”, ja hän sanoi, “meillä oli ihanat kokoukset, mutta Billy Graham toi meille vain sen saman Evankeliumin, jonka me aina olemme kuulleet.” Hän sanoi: “Sitten meillä oli kunnia saada herra Roberts saarelle, ja herra Roberts antoi meille suuret kolmen päivän kokoukset. Mutta”, hän sanoi, “kustannukset olivat niin korkeat hotellissa”, hän sanoi, “hän jätti kolmekymmentäviisituhatta dollaria, kolmelta yöltä, hotellikuluja.” Hän sanoi: “Sitten herra Osborn oli täällä, joka oli suuri Kristuksen palvelija. Mutta”, hän sanoi, “kun herra Osborn lähti, jäimme pulaan”, hän sanoi, “näytti kuin kaikki olisi mennyt.”

30 “Mutta”, hän sanoi, “me panimme merkille näissä kokouksissa, että tuskin kukaan oli lavalla veli Branhamin rukoiltavana. Mutta”, hän sanoi, “kokousten jälkeen me poimimme kuorma-autolasteittain vanhoja tuoleja ja keppejä ja kaikkea kuulijakunnan joukosta.” Hän sanoi: “Se ei ollut tällä kerralla mies; Jumala tuli luoksemme”, hän sanoi.

31 Minä sanoin: “Älkää odottako minun rukouksiani, vaan teidän rukouksianne siellä, laskekaa kätenne toistenne päälle.” Ja toin ehkä tusinan tai kaksi puhujanlavalle, ja kun erottaminen tuli alas, ihmiset vain kirkuivat. Me olimme majoitettuna neljännen luokan hotellissa ja maksoimme kaikki omat kulumme ja kaiken itse.

32 Juuri te autoitte tekemään sen, kymmenyksillänne, joita te lähetätte minulle. Se teki sen mahdolliseksi. Ja haluan teidän tietävän, että kaikesta siitä teillä on osanne siinä. Ja tuona suurena ihanana päivänä, joka on tuleva, Jumala tulee palkitsemaan teidät. Katsokaahan, teidän ei tarvinnut...

33 Jos henkilö itse menee ja tekee jotakin, niin sitten, kun tuo henkilö lähtee, he ajattelevat: “Suuri pettymys, Jumala jätti meidät?” Ei Jumala teitä jätä. Hän on aina kanssanne. Näettekö, te olette siinä aivan yhtä paljon kuin kuka tahansa. Jumala voi käyttää jotakin henkilöä tiettyyn palvelustehtävään, mutta se ei merkitse, että tuolla henkilöllä olisi etusija Jumalaan. On kyseessä teidän oma uskonne Jumalaan.

34 Ja heillä oli siellä pieniä pyöräkelkkoja, joihin he ottivat lastenrattaista pyörät ja valmistivat lavan ja laskivat henkilön sen päälle ja vetivät heidät sinne sisälle. Ja sen jälkeen, kun kokous oli ohitse, koko ravirata siivottiin, ja he menivät vaunuilla ja keräsivät kaikki pienet rattaat ja kainalosauvat ja telttavuoteet ja vuoteet, joista he olivat kävelleet pois ja

jättäneet ne, koska Herraan Läsnäolo oli siellä. Sitä me haluamme nähdä. Silloin ihminen on poissa kuvasta ja Jumala liikkuu.

35 Tulin takaisin vain auttaakseni nyt tänä aamuna. Tulen puhumaan muutamia minuutteja. Ja pyysin poikia, etteivät vapauta ääninauhaa. Kolme päivää olen yrittänyt kovasti ajatella: "Mistä tulen puhumaan?" Ja tänä aamuna, ennen lähtöäni, tunsin todella ankaran varoituksen sydämessäni seurakunnalle. Ja sanoin heille: "Ottakaa ääninauha, mutta älkää vapauttako sitä myyntiin."

36 Mutta ennen kuin teemme tämän, haluaisin antaa teille pienen todistuksen, niin että se voisi tehdä teille hyvää. Se teki minulle hyvää. Me menimme kolmen päivän kalastusmatkalle, Leo ja Gene ja minä itse ja poikani Billy Paul ja hänen vaimonsa, erään ystävän luo, joka käy täällä Tabernaakkelissa, Georgiasta. Ja he veivät meidät sinne taakse jollekin suolle, en tiedä tarkalleen missä se oli, lähellä Okeechobeeta, tai jotakin sen kaltaista, en tiedä tuota nimeä, jonka nuo seminole-intiaanit antoivat sille. Mutta joka tapauksessa, me olimme monia maileja siellä takamailla.

37 Ja tämä veli Evans, hänen veljensä on syntinen. Hän on kova kalastamaan ja hän meni sinne soille muutama kuukausi sitten. Ja heillä on siellä sellainen, jota he kutsuvat maakalkkarokäärmeeksi [pieni kääpiö kalkkarokäärme]. Ja se puri häntä, ja hän tuskin jäi eloon. Hänen jäsenensä turposivat, ja he veivät hänet lääkärien tykö ja he antoivat hänelle pistoksia. Nuo käärmeet ovat kuolettavia. Ja heillä on siellä myös paljon vesimokkasiinikäärmeitä ja alligaattoreita, jotka kasvavat kaksikymmentä jalkaa pitkiksi.

38 Ja ollessamme kalastamassa siellä, olin pyydystänyt valtavan suuren kalan. Oi, se oli todellinen rentoutumisen päivä. Ja se oli niin suuri, etten saanut sitä nostetuksi ylös vedestä, se vain oikaisi koukun ja jatkoi matkaansa, tai veti itsensä vapaaksi. Ja me saimme paljon suuria kaloja, noin sata viisikymmentä paunaa [68 kg]. Ja nuo kalat, jotkut niistä painoivat useita paunoja, neljästä seitsemään, kahdeksaan paunaan [3,6 kg]. Ja minä pyydystin tämän suuren, mutta se pääsi irti.

39 Ja heitin uudestaan ja sain toisen, noin seitsemän, kahdeksan paunaa painavan. Ja minulla oli pitkä vapa, jota täytyi kannatella lumpeiden yllä. Ja veli Evansilla oli... Me olimme kaikki märkiä vedessä kahlaamisesta, koska siellä on vain rämettä. Ja hän oli ottanut pois kenkänsä ja käärinyt housunlahkeensa, ja oli istumassa vähän kuivemmalla paikalla, kui-

vattelemassa vaatteitaan. Ja hän näki tämän suuren kalan kääntyilevän ympäri siellä pensaikossa, ja minä olin kahlaamassa häntä kohden. Hän sanoi: "Hetki vain, veli Branham, minä noudan sen sinulle." Ja hän juoksi sinne. Ja minä olin vetänyt sen ylös, ja ajattelin, että tuo kala oli kuollut, maaten ruohikossa. Ja hän juoksi ottaakseen sen kiinni. Ja tehdessään niin, hän päästi huudahduksen ja tässä hän tuli takaisin. Kalkkarokäärme puri häntä.

40 Ja me katsoimme sitä, ja siellä olivat puremareiät hänen jalassaan, mihin tuo kalkkarokäärme oli purrut häntä, ja se sattui niin kovasti, että hänellä olivat kyyneleet silmissään. Hän sanoi, että tuntui aivan kuin hänen luunsa olisivat halvaantumassa. Ja siellä me olimme, mailien päässä suolla. Ja hän on suurikokoinen mies kannettavaksi. Ja kun käärme puree teitä, te tulette muutamassa minuutissa niin sairaaksi, että olette aivan kuin kuollut. Ja Leo seisoi siellä läsnä. Ja jostakin tuli mieleeni: "Sinä olet yhä Jumala!" Ja kun hän piteli jalkaansa ja puristi sitä, ja siellä olivat nuo kaksi suurta myrkkyhampaan reikää, mihin tuo kalkkarokäärme oli häntä purrut. Minä laskin käteni tuon paikan päälle ja sanoin: "Herra, Sinun Sanassasi on kirjoitettuna: 'He polkevat käärmeiden ja skorpionien päät, eikä mikään ole vahingoittava heitä.'" Ja tuossa silmänräpäyksessä, kaikki kipu lähti hänen jalastaan. Hän pani kengät jalkaansa ja kalasti koko päivän.

41 Mentyään leiriin tuona iltana ja kerrottuaan heille siitä, he sanoivat: "Sinun on parasta mennä lääkäriin."

42 Hän sanoi: "Jos Jumala on suojellut minut näin pitkälle, tulee Hän pitämään huolen minusta loppumatkankin." Me kalastimme kolme päivää, ilman minkäänlaista haittavaikutusta.

43 Jumala on yhä Jumala. Hän pitää jokaisen lupauksen. Ja koko palvelustehtävässäni, se oli ensimmäinen kerta kuin koskaan olen nähnyt Jumalan tulevan avuksi käärmeenpuremaan, koska oli ensimmäinen kerta, kun minulla oli tilaisuus rukoilla jonkun puolesta, jota käärme oli purrut. Hän vain antaa teidän tietää, että Hän pitää kaikki lupauksensa, ja, että Hänen Sanansa ovat hyvät ja todet. Aamen.

44 Muistakaa kokouksia tänä iltana ja tänä tulevana keskiviikkona. Ja rukoilkaa jonkun puolesta, joka todella tarvitsee puolestaan rukousta, se olen minä. Ja muistakaa, osallistukaa veli Robertsin kokouksiin, kun hän tulee kaupunkiin, ja viekää hänelle terveiset Tabernaakkelista.

45 Ennen kuin luemme Kirjoituksia, haluan, että nousemme seisomaan hetkeksi. Ja ilman musiikkia, laulakaamme säkeistö tai kaksi tästä ihanasta vanhasta seurakunnan hymnistä: "Uskoni katsoo ylös Sinuun." Hyvä on, liittyköön jokainen mukaan kanssani nyt ja laulakaamme se. Ja älkää ajatelko sitä kuinka laulatte, vain laulakaa se Jumalan kunniaksi. Tahtoisitko antaa meille alun siihen, veli Neville?

Uskoni katsoo ylös Sinuun,
Sinä Golgatan Karitsa,
jumalallinen Pelastaja;
Nyt kuule minua rukoillessani,
Ota kaikki syyllisyyteni pois,
Oi salli minun tästä päivästä alkaen
Olla kokonaan Sinun.
Elämän tummia sokkeloita kulkiessani
Ja surujen ympärilläni levitessä,
Ole Sinä minun Oppaani;
Käske pimeyden muuttua päiväksi,
Pyyhi murheet, pelot pois,
Äläkä salli minun koskaan eksyä
Sinun viereltäsi pois.

46 Päämme kumarrettuina, haluaisin lukea pyhistä Kirjoituksista, Pyhän Matteuksen 7. luvusta, 13. ja 14. jakeen. Ja lisätköön Herra runsaat siunauksensa, kun me luemme sen.

Menkää sisälle ahtaasta portista: sillä avara on portti, ja leveä on tie, joka johtaa tuhoon, ja monia on, jotka siitä sisälle menevät:

Koska ahdas on portti, ja kaita on tie, joka johtaa elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.

47 Rukoilkaamme. Oi, Jumala, joka toit takaisin Jeesuksen Kristuksen kuolleista ja haudasta ja lahjoitit Hänet meille tänä aamuna elävänä Uhrina, me nöyrästi vihimme elämämme Sinulle uudestaan, ajatellen, kuinka Sinä niin pidit huolen meistä. Meidän vielä ollessamme syntisiä, kuolleina synneissä ja rikkomuksissa, Sinä lähetit ainosyntyisen Poikasi, tehtynä synnillisen lihan muotoon, tulemaan sovitukseksi meidän syntiemme puolesta, niin että Viaton, kärsien syyllisten puolesta, voisi jälleen sovittaa meidät yhteyteen Sinun kanssasi.

48 Ja, oi, Jumala, jos keskellämme on syntiä tänä aamuna, jotakin, mikä voisi estää Pyhää Henkeä tuomasta Jumalan Sanomaa jokaisen meidän

sydämelle, me rukoilemme nöyrästi, Herra, että Sinä antaisit anteeksi meille meidän rikkomuksemme. Puhdista meidät Herran Jeesuksen Verellä. Me tiedämme, että itsessämme me emme ole mitään, ja me tunnustamme, että emme ole mitään, mutta Sinä olet pyhä, Sinä olet totuudellinen, Sinä olet vanhurskas, Sinä olet itse laupeuden Lähde. Ja me nöyrästi ryömimme sinne tänään, katuvina sieluina. Niin kuin todistus juuri annettiin Jamaikalta ja Puerto Ricosta, missä Sinä teit niin suuria tekoja, oi, Jumala, se on merkki Vanhurskaan tulemuksesta.

49 Kuinka Sinä vapautit veli Evansin tuon käärmeen myrkkyhampaista, koska hän oli uskovainen, ja Sinun Sanasi ovat aina todet. Nyt Herra, vapauta meidät kuoleman hampaista tänä aamuna, kun vihollinen on purrut ja myrkyttänyt meidät. Anna parantavan balsamisi tänä aamuna. Herra, kyllästää henkemme ja puhdistaa meidät kaikesta epävanhurskaudesta. Paranna fyysisten ruumiiden sairaudet, jotka vihollinen on murtanut voimillaan. Kaikki, jotka ovat Jumalallisessa Läsnäolossa, voikoot olla parantuneet.

50 Puhu meille nyt kirjoitetun Sanasi kautta, Herra. Minä en tiedä mitä sanoa, mutta Sinä tulet huolehtimaan siitä. Ja Sinä varoitat meitä, Herra, valmistautumaan Sinun Tulemustasi varten. Sillä me pyydämme tätä Jeesuksen Nimessä ja Hänen tähtensä. Aamen.

51 Olen aina hieman myöhässä, koska olen odottanut nyt. Ja pyhäkoulu, luulisin, että se on loppunut. Mutta siinä on jotakin, kun tulen kotiin, minusta vain tuntuu kuin minulla olisi paljon aikaa. Loppujen lopuksi, meillä on aina liian kova kiire, tiedättehän. Niinpä me nyt vain tulemme uskomaan Jumalaa.

52 Meidän Herramme antoi tämän ankaran varoituksen sukupolvensa ihmisille, noille ihmisille, jotka olivat hyvin uskonnollisia. Ja Hän sanoi: “Ahdas on portti, ja kaita on tie, joka johtaa Elämään, ja harvoja tulee olemaan, jotka tulevat löytämään sen.” No niin, ei siksi etteivätkö he olisi olleet uskonnollisia. He olivat hyvin uskonnollisia. Ja koska he olivat luottaneet kirkkoon ja tiettyihin uskontunnustuksiin ja kirkkokuntiin ja olivat uskoneet jossain määrin Jumalaan, he ajattelivat kaiken olevan kunnossa. Mutta Hän oli kertomassa heille, että olisi vain muutamia, jotka menisivät sisälle.

53 Ja ihmettelen tänä aamuna voisinko verrata tuota sukupolvea tähän sukupolveen. Katsokaahan, se oli juutalaisten ajan päättyminen, ja Hän viittasi takaisin erilaisiin, eri ajanjaksojen päättymisiin, ja sanoi heille,

että juuri ne asiat, joita oli tehty aikaisimpina aikakausina, tapahtui aivan heidän edessään. Eivätkä he tunnistaneet sitä. Ja katsokaamme joitakin niitä asioita, joista Hän puhui.

54 Esimerkiksi, he eivät voineet uskoa, että Jumala oli tuossa Miehessä. Se oli suurin este, jonka yli heidän täytyi kiivetä, että kuinka Hän, ollen Mies, kuitenkin teki itsensä Jumalaksi. He eivät voineet nähdä, kuinka Jumala voi asua inhimillisessä lihassa. Ja kaikissa ajanjaksoissa, kaikkina aikoina, Jumala on aina asunut ihmisessä. Mies on Jumalan välikappale. Jokaisessa sukupolvessa, Jumala puhuu kansallensa inhimillisten huulten kautta. Hän aina valitsee jonkun tai jotakin, mitä Hän voi käyttää.

55 Ja Hän viittaa heihin, ja se oli sellainenkin kompastus, kun Hän puhui Abrahamista. Hän sanoi heille: "Jos te kutsutte itseänne Abrahamin lapsiksi, sanotte, että Abraham oli teidän isänne, niin hän näki Minun päiväni ja iloitsi nähdessään sen." Abraham, tuo profeetta... Ja ilman epäilystä Jeesus oli todistanut heille, että Hän oli Messias, koska Messiaan merkki seurasi Häntä. Ja se on ollut Messiaan merkki kautta jokaisen sukupolven. Mutta kuitenkin, kun Hän, Messias itse, teki itsensä Jumalaksi, se sai heidät kompastumaan. He eivät voineet ymmärtää sitä.

56 Nyt, kun Abraham, jota he kutsuivat isäksensä, kohtasi Jumalan, oli Hän myös lihassa, koska Hän söi vasikanlihaa, söi leipää ja voita ja joi maitoa, Abrahamin läsnäolossa, ja kuitenkin Hän oli Jumala. Abraham tunnisti Hänet Jumalaksi ja kutsui Häntä Elohim, joka on Kaikkivaltias Jehova. Mies, joka käytti vaatteita, jonka ruumis oli tomuinen, ja joka istui puun alla, ollakseen varjossa, ja söi lihaa ja joi maitoa. Silloin nuo kylmät, julmasydämiset, itsekkäät, vanhurskaat juutalaiset eivät voineet uskoa, että Hän oli Jumalan Poika, ja kutsuivat Abrahamia isäkseen. Ja Hän antoi heidän tietää, että Hän oli tekemässä tuon saman asian, omassa lihassansa, jonka Jumala teki toisessa lihassa, kun Hän kohtasi heidän isänsä, Abrahamin. Ja Abraham uskoi sen. Eivätkä he voineet uskoa sitä.

57 Katsokaahan, kun Abraham oli istumassa telttansa edessä. täytyi hänen tehdä valinta. Ja tuo valinta on pantu jokaisen henkilön eteen, joka on syntynyt tähän maailmaan. Tuo hyvän ja pahan puu on asetettu jokaisen henkilön eteen. Ja, kun Loot, hänen veljenpoikansa, ja kun heidän paimenensa alkoivat kiistellä maasta Abraham, ollen oikeudenmukainen mies, sanoi heille: "Älköön meidän kesken olko mitään kiistaa. Valitkaa te vain mihin suuntaan haluatte mennä." Jokainen uskovainen tu-

lee elämässään tuolle paikalle. Ja se on teidän edessänne tänä aamuna, ja se on minun edessäni.

58 Loot ei ajatellut, että hänestä tulisi luopio, mutta hän alkoi katsella kohden Sodomaa, missä asiat olivat helppoja. Ja monta kertaa me katsomme kohti helppoa tietä. "Minä liityn tähän tiettyyn seurakuntaan, eikä kukaan tule sanomaan mitään sitä vastaan, koska se on kaupungin suurin seurakunta." Helppo tie! Monta kertaa me teemme sen ja olemme silloin väärässä!

59 Muistakaa, jos te seuraatte Kristusta, te tulette olemaan ihmisten vihaama, sillä kaikki, jotka elävät jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, kärsivät vainoja. Ja jos te tulette Kristuksen luo, te ette tule minkään seurakunnan, tai minkään kirkkokunnan, tai minkään uskontunnustuksen kautta. Te tulette Veren kautta, se on ainoa tie sisälle. Te ette voi tuoda mukananne ketään, te tulette yksinänne ja seisotte oman tunnustuksenne ja uskonne perustuksella. Te ette pääse sisälle pastorinne tai äitinne uskolla. Te tulette yksilönä, kun te tulette Jumalan tykö. Ja monta kertaa me teemme noita typeriä valintoja.

60 Mitä jos Loot, kun hän oli nähnyt kaiken helpoksi, näki, että siellä oli paljon rahaa ja paljon suosiota, koska hän olisi vieras, älykäs mies, koulutettu, ja hänellä oli paljon psykologiaa, ja hän saattoi tehdä tiettyjä asioita ja yhä säilyttää uskontonsa. Hän ajatteli: "Minulla on usko Jumalaan, joten voin mennä Sodomaan ja tehdä vähän ylimääräistä rahaa ja tulla suureksi mieheksi, ehkä joksikin hienoksi saarnaajaksi." Näettekö, teidän tehtävä valintanne.

61 Maallikkojen on tehtävä valinta. "Minä menen tähän tiettyyn seurakuntaan siellä. Oi, jokainen kaupungissa ajattelee sen olevan parhaani. Jopa kaupungin pormestarikin kuuluu tähän seurakuntaan." No niin, hän voi kuulua johonkin seurakuntaan, joka todella on hyvä, mutta kuitenkin teidän on tuomittava tuo seurakunta ja sen ihmiset Kirjoitusten mukaan. Joskus he menevät koska se on suosittu tapa. Paremmin pukeutuvat ihmiset käyvät näissä tietyissä paikoissa. Ja siinä me teemme kuolettavan erehdyksen. Pankaa tämä nyt merkille.

62 Ja Abraham, ainoa asia, mitä hän saattoi tehdä, oli ottaa toiseksi paras. Ja joskus toinen on parempi kuin ensimmäinen, jos se on otettu sillä tavalla. Huomatkaa, ei kestänyt pitkään, kun Loot näki tuon suuren kaupungin. Hän ei kuitenkaan nähnyt vaimonsa muuttuvan suolapatsaaksi, eikä hän nähnyt, että tuli olisi polttanut tuota kaupunkia. Mutta

Abraham valitsi tien Herran harvojen halveksittujen kanssa. Hän pysytteli erämaissa.

63 Ja kuitenkin, mitä, jos Saara olisi sanonut... Muistakaa nyt, Saara oli maan kaunein nainen. Ei ollut yhtään naista niin kaunista kuin Saara. Kaikki, jotka näkivät hänet, rakastuivat häneen. Kuinka helppoa nyt olisikaan ollut Saaralle tehdä sen kaltainen valinta. Mutta hän valitsi Abrahamin kanssa pysymisen.

64 Oi, naiset, älkää antako Perkeleen sokaista teitä, olla suosittu ja liittyä tähän ja tuohon. Pysykää Kristuksen kanssa! Sillä hetki on käsillä, suuri hävitys, pahempi kuin Sodoman ja Gomorran, on odottamassa edessäpäin tätä maata. Sodoma ja Gomorra ei ole mitään siihen verrattuna.

65 Nyt, Abraham valitsi tien, jonka Jumala oli hänelle antanut, hänellä ei ollut maan lihavuutta, eikä hän ensinkään ollut menestyväinen. Mutta kuitenkin hän tiesi yhden asian, hän palveli Jumalaa ja hän uskoi Jumalaa.

66 Niinpä eräänä päivänä sinne tuli kolme miestä, jotka olivat hyvin pölyisiä ja uupuneita, ja Abraham tunsi sääliä heitä kohtaa ja sanoi: "Poiketkaa käymään ja istukaa tammen alle vähäksi aikaa. Ja seistessään siellä puhumassa heille, hän tunnisti, etteivät he olleet vain tavallisia miehiä. Heidän puheensa mukaan, he olivat erilaisia. Ja Abraham meni ja tappoi vasikan ja antoi valmistaa sen ja pani Saaran leipomaan leipää ja valmistautui ruokkimaan heitä.

67 Muistakaa nyt, kaksi heistä oli Enkeleitä, Enkeleitä inhimillisessä lihassa, ja yksi heistä oli Jumala itse. Ja se, joka oli Jumala, oli selkä käännettynä telttaan pain.

68 Ja Saara pysyi sisällä teltassa. Pidän siitä kun näen naisen pysyvän paikallaan sillä tavalla, niin ettei hän mene sanomaan aviomiehelleen mitä tehdä joka kerta, kun joku tulee käymään. Vaan hän pysyi teltassa. Epäilemättä hän ehkä oli pesemässä astioita tai tekemässä jotakin.

69 Ja tämä, joka oli Jumala, katseli jatkuvasti Sodomaan päin, ja kertoi heille, mitä Hän tulisi tekemään. Ja kaksi Enkeliä meni sinne alas saarnaamaan Evankeliumia. Mutta Yksi jäi jäljelle, ja se oli Se, joka oli Jumala, ja Hän sanoi: "Minä en tule salaamaan Abrahamilta salaisuuksia, joita tiedän, koska hän tulee olemaan maailman perillinen."

70 Oi, meillä on oikeus tänä aamuna, seurakunta, tietää Herran Tule-

muksen salaisuudet. Sillä: "Siunattuja ovat rauhan tekijät, sillä heitä tullaan kutsumaan Jumalan lapsiksi. Siunattuja ovat ne, jotka isoavat ja janoavat, sillä heidät täytetään. Siunattuja ovat sydämessään puhtaat, sillä he ovat näkevä Jumalan. Siunattuja ovat nöyrät, sillä he perivät maan." Silloin, jos elävän Jumalan Seurakunta on perivä maan, ei mitään salaisuuksia salata siltä.

71 "Kaikki, mitä Isä on kertonut Minulle, Minä olen kertonut teille", sanoi Jeesus. Eivätkä he voineet uskoa Häntä.

72 Niinpä Abrahamin päivissä, niin kuin Jeesus niihin viittasi. Hän sanoi, että Abrahamin puhuessa Enkelille ja Hänen selkänsä ollessa käännettynä telttaan päin, Hän kertoi Abrahamille, että Hän tulisi vierailemaan hänen luonaan lapsen kanssa. Ja Saara, sisällä teltassa, nauroi. Ja Hän sanoi: "Miksi Saara nauroi?" Mitä Hän oli näyttämässä? "Miksi Saara nauroi?" Se oli vain muutamaa tuntia ennen kuin hävitys tapahtui. Juuri ennen hävitystä, kun tuli tulisi lankeamaan taivaista ja polttaisi Kaupungin, tuo merkki annettiin.

73 Ja Jeesus sanoi: "Te erehdytte", noille suurille jumaluusopin tohtoreille ja tuolle uskonnolliselle kansakunnalle, jossa oli kirjaimellisesti miljoonia uskovaisia. Hän sanoi: "Te erehdytte, koska ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa." Sen kaltaiselle sukupolvelle, jotka olivat hyvin koulutettuja miehiä, oppineita ja kirkossa kasvatettuja. Kun lapsi syntyi, oli se kirkon omaisuutta. Teidän täytyi olla israelilainen. Kahdeksan päivää syntymänsä jälkeen se ympärileikattiin, ja he olivat israelilaisia alusta alkaen. Ja pappeus tuli leeviläisistä, joita oli satoja vuosia koulutettu Kirjoituksissa. Kuitenkin Jeesus sanoi: "Te erehdytte, koska ette tunne Kirjoituksia!" He tunsivat ne oman oppikirjansa mukaan, he tunsivat sen katekismuksensa mukaan, he tunsivat sen oman teologiansa mukaan. Mutta Jeesus sanoi: "Te ette tunne Sitä, Kirjoituksia, ettekä te myöskään tunne Jumalan voimaa. Jos te olisitte tunteneet Abrahamin, olisitte te tunteneet Minut, koska Abraham iloitsi, kun hän näki Minun päiväni, sillä hän näki ennalta tämän päivän. Kun Minä seisoin hänen edessään siellä silloin, lihan ruumiissa ja tein tämän, hän tiesi, että se olin Minä, ja hän kutsui minua Elohimiksi. Mutta tässä Minä teen tuon saman asian teidän edessänne, ja te kutsutte Minua Belsebuliksi.'"

"Oi", he sanoivat: "meillä on isänämme Abraham."

"Kutsutteko te Abrahamia isäksenne?"

74 He sanoivat: "Mutta mehän kuulumme kirkkoon. Me olemme uskon-

nollinen kansakunta. Me olemme suuri kansa. Me olemme Jumalan kansa!"

Jeesus sanoi: "Te olette Perkeleestä, hän on teidän isänne."

75 Mutta vertaan tuota sukupolvea tähän. Tänään on kirjaimellisesti miljoonia ihmisiä, jotka tunnustavat kristillisyyttä, eivätkä tiedä Jumalasta sen enempää kuin hottentotti tietäisi egyptiläisestä ritarista. Tänään on kirjaimellisesti miljoonia miehiä ja naisia, jotka tunnustavat kristillisyyttä ja väittävät seuraavansa Kristusta, eivätkä tunne Hänen ylösnousemuksensa Voiman ensimmäisiä alkeita, eivätkä ole koskaan maistaneet Hänen hyvyyttään. He eivät ole koskaan tunteneet Hänen Voimaansa. Heidän silmänsä ovat sokaistut Totuudelle.

76 Hän sanoi: "Te olette sokeita, sokeiden taluttajia. Jos sokea taluttaa sokeata, niin eivätkö he molemmat putoa ojaan?"

77 Silloin he ajattelivat: "Me olemme kristittyjä. Me olemme uskovaisia. Me kuulumme korkeimpiin kirkkoihin, mitä on olemassa. Meidän opettajamme ovat parhaiten koulutettuja oppineita, mitä on olemassa." Ja kuitenkin Jeesus sanoi heille, etteivät he edes tunteneet Kirjoituksia.

78 Näettekö kuinka Jumala kätki sen viisaiden ja harkitsevien silmiltä, ja paljastaa sen lapsille, sen kaltaisille, jotka tahtovat oppia? Oi, Jumalan suuri voima ja äärettömyys! Kuinka hyvä Hän onkaan niille, jotka tahtovat vaeltaa rehellisesti Hänen edessänsä! Hän ei pidätä heiltä mitään hyvää.

79 Ja nähdä päivä, jolloin meidän kansakuntamme ja meidän maailmamme on tuon saman asian turmelema!

80 Jeesus halusi oikealla tavalla oikaista heitä. He sanoivat: "Oi, Abraham on meidän isämme. Ja me tulemme olemaan Kirkkaudessa, siitä ei ole murhetta, koska me uskomme Jumalaan. Me olemme tunnustajia ja me uskomme Jumalaan ja me opetamme kansaamme. Ja kuka Sinä olet tulemaan jonkun salaperäisen pienen merkin kanssa ja yrität kutsua sitä Jumalaksi? Sinä et ole mitään muuta kuin Belsebul." Siinä se on teille, heillä oli uskontunnustuksensa ja kirkkokuntansa.

Jeesus sanoi heille: "Te olette Perkele." Ajatelkaa sitä!

81 Ja minä vertaisin tuota sukupolvea tähän, tänään, kun meillä on miljoonia, jotka liittyvät seurakuntiin, joita meillä on kymmeniä tuhansia. Ja Jumala tulee alas ja asuu Seurakunnassansa jälleen ja tekee samoja asioita, joita Hän teki siellä, tehden itsensä samaksi eilen, tänään ja aini-

aan. Ja ihmiset kääntävät sille selkänsä, jatkuvasti, jotkut ollakseen suosittuja, jotkut välttyäkseen tekemästä valintaa. Se on pakolliseksi ihmisille! Teidän täytyy tehdä valintanne. Te ette voi pysytellä puolueettomana. Teidän täytyy sanoa "kyllä" tai "ei". Te ette tule koskaan lähtemään tuosta ovesta samana henkilönä, jona tulitte sisälle. Te ette voi tehdä sitä. Teillä on valinta tehtävänä. Tehkää se Kristukselle tänä aamuna.

82 He ajattelivat, että kaikki, jotka kuuluisivat kirkkoon, olisivat pelastuneita. Jeesus sanoi: "Ahdas on portti ja kaita on tie, ja tulee olemaan vain muutamia, jotka tulevat löytämään sen."

83 Sallikaa minun varoittaa teitä tänä aamuna, seurakunta, olkaa varovaisia. Se vaatii aikaa tänään, meidän omavanhurskaassa, omavaraisessa tekopyhyyden sukupolvessamme, jossa me elämme. Miehet ja naiset viipyvät kirkon penkeissä tunnin ajan ja laulavat Jumalan hymnejä, ja lähdettyään ulos tuosta kirkosta, he tupakoivat, juovat whiskyä ja menevät tansseihin ja elävät maailmalle ja kertovat likaisia vitsejä ja kutsuvat itseään kristityiksi. Kun miehet ja naiset voivat lähteä ulos kirkosta ja ylösnousemuksen Voiman paikasta, missä tuo sama Messiaaninen merkki liikkuu heidän keskuudessaan, eivätkä tule uudeksi luomukseksi Kristuksessa, silloin jotakin on vialla. Ja kun sanomalehdet kirjoittavat siitä rannikolta rannikolle, ristiin rastiin, pohjoisen jäisiltä alueilta, etelän trooppisiin viidakkoihin, Jumala lähettää sen, ja ihmiset jatkuvasti kääntävät selkänsä Sille. Mitä me silloin voimme sanoa, mitä me voimme tehdä? Me menemme takaisin Kirjoituksiin, missä Hän sanoi: "Ahdas on portti ja kaita on tie, ja tulee olemaan vain muutamia, jotka tulevat löytämään sen."

84 Hän sanoi: "Niin kuin oli Nooan päivinä, niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa." Kuunnelkaa, Nooan päivinä, maailma oli suunnilleen samalla tavalla kansoitettu kuin nytkin. Heidän tieteensä oli edellä meistä. He rakensivat sfinksejä ja pyramideja ja tekivät asioita, joita me emme voi tänään tehdä. Erinomaisia, suuresti älykkäitä ihmisiä. Ja muistakaa, tiede sanoo tänään: "On minuuttia vaille keskiyö." On yksi minuutti siihen, kun kello lyö kuolemanhetken. On myöhäisempää kuin me luulemmekaan. Toivon ja luotan, että Pyhä Henki tulee upottamaan tämän jokaisen uskovaisen sydämeen: "Niin kuin oli Nooan päivinä"!

85 Kuinka monet tuosta sukupolvesta pelastuivat Nooan päivissä? Kahdeksan. Kahdeksan monista miljoonista. Hän sanoi: "Niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa."

86 Sitten te voitte sanoa minulle: "Saarnaaja, entä ne kymmenet tuhannet, jotka ovat tuleva Hänen kanssaan?" No niin, veli, ne koostuivat monista sukupolvista.

87 "Ja niin kuin oli Sodoman päivinä, niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa." Oi, noista kymmenistä tuhansista, siellä vain kolme pelastui.

88 Olisin yllättynyt, jos tusina tulisi ulos tästä sukupolvesta. "Ahdas on portti ja kaita on tie, ja vain muutamia tulee olemaan, jotka tulevat löytämään sen."

89 Oi, tiedän mitä kirkot sanovat: "Jos panet nimesi kirjaan ja tulet jäseneksi, kaikki on kunnossa." Ei ole mitään sen kaltaista Kirjoitusta. Jos kaikki, joilla on nimi kirjassa ja kuuluvat kirkkoon, menevät sisälle, tulee olemaan miljardeja kertaa miljardeja kertaa miljardeja. Silloin siellä tulee olemaan kaiken kaltaisia henkiä, joten minkä kaltaisessa tilassa Taivas tulee olemaan? Ajatelkaa sitä nyt.

90 Joku voisi sanoa minulle, "Odotahan nyt hetken, veli Branham, se-ja-se, kuulin heidän puhuvan kielillä, tiedän, että he tulevat olemaan siellä."

91 Se ei ensinkään merkitse sitä, että he tulevat olemaan siellä. Paavali sanoi 1. Kor. 15: "Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelten kielillä, eikä minulla olisi rakkautta, en minä ole mitään."

92 "Oi, menin sen-ja-sen kokoukseen. Oi, hän teki suuria ja mahtavia tekoja. Näin hänen tekevän sokean näkeväksi."

93 Silti hän voi olla kadotettu. "Moni on tuleva Minun tyköni tuona päivänä ja sanova: 'Herra, enkö minä saarnannut, profetoinut Sinun Nimessäsi? Enkö minä Sinun Nimessäsi ajanut ulos pahoja henkiä? Enkö minä Sinun Nimessäsi ole tehnyt monia suuria tekoja?'" Hän tulee sanomaan: "Menkää pois Minun tyköäni, te vääryyden tekijät, Minä en edes tuntenut teitä." "Ahdas on portti ja kaita on tie, ja tulee olemaan vain muutamia, jotka tulevat löytämään sen."

94 Sallikaa minun antaa teille eräs arvio, joka tulee järkyttämään teitä. Lääketieteen tilastojen mukaan, Chicagon kaupungissa, lääkäreiden tilastojen mukaan, yksin Chicagossa tapahtuu kolmekymmentätuhatta aborttia, kolmessakymmenessä päivässä, joita lääkärit tekevät. Kuinka monet näistä pienistä pillereistä ja asioista, joita he ottavat, ovat abortti tapauksia?

95 Tilastot osoittavat, Yhdysvalloissa, että on enemmän aviottomasti syntyneitä kuin pyhässä avioliitossa syntyneitä lapsia. Tiesittekö Raamatun sanovan 5. Mooseksen kirjan 14:2, että avioton lapsi, siihen kuluu neljäsataa vuotta ennen kuin se on ohitse. Heidän lasten-, lasten-, lasten-, lastenlapsensa eivät voi seistä Herran seurakunnassa neljäänsataan vuoteen, kymmeneen sukupolveen. Neljäkymmentä vuotta on sukupolvi. Jos heidän iso-iso-iso-iso-iso-iso-iso-isoisänsä oli avioton lapsi, ovat he poissa kuvasta! Miten nyt on? Näyttäkää minulle, missä se muutettiin.

96 Mihin me tulemme? Ja nyt nämä aviottomat, aviorikoksesta syntyneet, ja synnilliset naiset pukeutuvat kaduilla kuin miehet, joka on kauhistus Jumalan silmissä, tupakoitsijat, cocktailien juojat, niin kutsutut tunnustautuvat kristityt. Mikä prostituoitujen joukko! Niin se on. Ja sitten he kutsuvat itseään kristityiksi. Ei ihme, että Jeesus sanoi: "Ahdas on portti ja kaita on tie, ja tulee olemaan vain muutamia, jotka tulevat löytämään sen.".

97 He eivät halua nöyryyttää itseään. He ovat jäykkiä. Kuulkaahan, kun Daavidille sanottiin hänen tekemästään synnistä, hän nopeasti katui, ja Jumala rakasti häntä sen tähden. Jos te kerrotte heille heidän synneistään, he sanovat: "Minä en enää koskaan pimennä tätä ovea." Miksi? Heillä on paljon paikkoja minne mennä. He voivat mennä noihin aviottomiin luoliin, jotka sietävät sen kaltaista. Mutta on aika, että saarnaajat pukevat ylleen koko Jumalan sota-asun ja saarnaavat Sanan, Evankeliumin, ilman kompromisseja. Miesten pitäisi nöyryyttää itsensä.

98 Ei ole enää mitään vilpittömyyttä kristittyjen joukossa. He haluavat sanoa: "Minä olen metodisti, minä olen baptisti, minä olen helluntailainen", eikä se merkitse [Veli Branham näpäyttää sormiaan.] tämän vertaa Jumalalle.

99 "Minä puhuin kielillä. Minä tein ihmeitä." Me panemme koko painon sille, vaikka se on yksi kaikkein sokaisevimmista asioista, mitä he voivat tehdä. Varmasti. Sade lankeaa oikean yhtä hyvin kuin vääränkin päälle. Sade kastelee satoa samoin kuin se kastelee rikkaruohojakin, Roy. Sama sade, sama Pyhä Henki lankeaa ihmisten ylle. Se ei vielä merkitse… Heidän luonteensa täytyy olla erilainen, sisäpuolelta ulos. Ei ulkonaista julkitulemista ja ilmaisua, vaan elävän Jumalan Henki sisäpuolella tekee henkilöstä uuden luomuksen, joka nöyryyttää sydämensä Jumalan edessä.

100 Te sanotte: "Saarnaaja. Tarkoitatko sanoa minulle epäileväsi, että olisiko tusinaakaan näistä miljoonista, neljästä miljardista ihmisestä maailmassa?" Epäilen tuleeko olemaan tusinaakaan, jotka tulevat selviytymään Ylöstempaukseen. Ajatelkaa sitä! Minä kerron teille sen, mitä Jeesus sanoi täällä Evankeliumissa. Ajatelkaa sitä!

101 Mihin se on tullut? Ihmisten joukossa olevan moraalittomuuden vuoksi, on alkanut syntyä aviottomia lapsia, ja se pyyhkii heidät pois. Näettehän, me voisimme seistä täällä tunteja asettamassa noita asioita paikalleen, ja te voitte nähdä, että me elämme turmeltuneessa, kirottavassa, ytimiään myöden mädäntyneessä ihmissukupolvessa. Ei ihme, etteivät he voi nähdä mitään merkkiä, ei ihme, etteivät he halua kuulla Evankeliumia, he ovat paatuneita ja kuitenkin niin uskonnollisia ja hurskaita.

102 Eikö Jeesus sanonutkin että Henki puhuu nimenomaan, että viimeisinä päivinä he tulisivat olemaan itsepäisiä, korskeita, nautintoja enemmän kuin Jumalaa rakastavia, rauhanrikkojia, tyytymättömiä, rajuja, ja niiden halveksijoita, jotka ovat hyviä, omaten jumalisuuden muodon." Näettekö? Oi, te voitte huutaa, varmasti. Te voitte puhua kielillä, varmasti. Usko ajaa ulos perkeleet, varmasti. Mutta se ei ole se, mistä me puhumme.

103 Sitten te saatatte sanoa minulle: "Veli Branham, mikä on kristityn merkki? Kuka tulee pelastumaan? Tuletko sinä, veli Branham?" Minä luotan sen Jumalalle. Minä en tiedä. Minä uskon, että olen pelastunut. Vertaan elämääni päivittäin Sanan kanssa. Jos en elä tämän Sanan mukaisesti, silloin jokin on vialla, ja minun on mentävä takaisin ja oikaistava se.

104 "Mutta sanohan, veli Branham, kun ihmiset puhuvat kielillä, eikö se merkitse, että he ovat pelastuneita?" Ei koskaan! Ei todellakaan! Olen kuullut noitien ja velhojen puhuvan kielillä. On kaiken kaltaista hölynpölyä. Olen nähnyt ihmisiä, jotka puhuvat kielillä ja elävät toisen miehen vaimon kanssa. Olen nähnyt ihmisten puhuvan kielillä ja hyppivän ylös ja alas ja huutavan kuin talo olisi tulessa ja sitten he menevät ja harjoittavat kieroa liiketoimintaa ja varastavat ja valehtelevat ja kaikkea. Kuinka te voitte odottaa sellaista? Ei koskaan. Kuuluvat kirkkoon, ovat diakoneina seurakunnassa, niin hurskaina kuin olla voivat. Voisitteko kuvitella heidän ostavan bensaa autoonsa sunnuntaina? Ei. Mutta maanantaina he tekevät jotakin likaista, ja mädännyttä ja alhaista.

105 Jumala asuu sydämessä, ei ulkonaisessa; se on jotakin, mikä tulee sydämestä. "Ahdas on portti ja kaita on tie, ja on oleva vain muutamia, jotka tulevat löytämään sen."

106 Niin kuin oli Nooan päivissä, kahdeksan noista miljoonista; ja niin kuin oli Sodoman päivinä, kolme miljoonista; niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa.

107 Ja te näette sen turmeluksen, jossa me olemme. Te näette kuin kaiken ihmisen mielikuvituksen, hän menee sinne, ja Perkele tekee älykkäitä saarnaajia seisomaan saarnatuolissa, jotka sallivat kaiken eivätkä sano mitään siitä ihmisille.

108 Eräs henkilö sanoi eräänä päivänä: "Minä en päästäisi sinua saarnatuoliini, sinä tekisit minun naiseni hulluiksi." Ei, he ovat jo sillä tavalla. Minä palauttaisin heidät oikeaan mielentilaan, käskisin heitä lopettamaan tuon kaltaisten vaatteiden käyttämisen ja nuo asiat. Ja jonkunhan täytyy tehdä se.

109 Sanoin vaimolleni: "Olenko minä tullut itse hulluksi? Olenko minä mielenvikainen?" Mutta mikä minulla on vikana? Se on jokin sisäpuolella, joka ei voi pysyä hiljaa. Minun täytyy sanoa Se, enkä välitä mitä kuka tahansa sanoo.

110 Sanotaan: "Sinä tulet pilaamaan palvelustehtäväsi." No niin, mikä tahansa palvelustehtävä, jonka Evankeliumi pilaa, tuleekin olla pilattu. Jumala antakoon meille rohkeuden seistä sen puolesta, mikä on Totuus, ja kertomaan Totuuden asiasta! Se on synti, häpeä!

111 "Ahdas on portti", Jeesus sanoi, "ja kaita on tie." Ja te, jotka luulette miljoonien, ja kaikkien teidän metodistien, baptistien, presbyteerien ja helluntailaisten menevän sisälle, te tulette pettymään tuona päivänä. Jeesus sanoi: "Moni on tuleva ja istuva Valtakunnassa ja sanova: 'Minulla on oikeus olla täällä.'" Hän sanoi: "Mutta Valtakunnan lapset heittävät heidät ulos. Siellä tulee olemaan itku ja valitus ja hampaiden kiristely." On parasta, että teet inventaarin tänä aamuna, kristitty. Tulee olemaan kymmeniä miljoonia kertaa miljardeja tunnustuksellisia kristittyjä, jotka ovat uskollisia elämässään, jotka eivät löydä tuota porttia. Jeesus sanoi niin.

112 "Kuinka moni menee sisälle?" En tiedä kuinka moni on menevä: ainoa asia on: "Jumala, salli minun olla yksi heistä!" Siinä se on. Hän on Tuomari. "Salli minun olla yksi."

113 Te sanotte: "Kuinka sitten voidaan sanoa, milloin ollaan kristitty?"

114 Minä en tiedä. Mutta sallikaa minun sanoa teille, mitä Kirjoitus sanoo. Varmasti te uskotte Sen. Kun Pyhä Henki oli lähetetty maan päälle, Jumala puhui Pyhän Hengen kautta. Hän lähetti ensin enkelin, edellänsä ensin. Ja Hän sanoi: "Mene kaupungin halki, ja ihmisten joukkoon, ja pane merkki heidän otsiinsa, niiden, jotka huokaavat ja itkevät kauhistusten tähden, korjaten noita asioita."

115 Mikä on kauhistus? Nainen, joka panee ylleen miehelle kuuluvan vaatekappaleen. Se tekee Jumalan sairaaksi. Oletteko koskaan olleet jossakin, missä on jotakin kauhistuttavaa? Se tekee teidät sairaaksi. Kuinka sairaaksi se tekeekään teidät! Te ette voi sietää sitä. Nainen, joka panee ylleen miehelle kuuluvan vaatekappaleen, saa Jumalasta. tuntumaan sillä tavalla; te saatatte laulaa kuorossa, te voitte rukoilla joka päivä, ja huutaa joka päivä, tai elää Jumalalle joka päivä, te olette tuomittu Jumalan Läsnäolossa. Sitä tarkalleen Kirjoitus sanoo. "Kauhistus…" Ja niillä, jotka ylläpitävät sellaista, tulee olemaan osa sen kaltaisien kanssa.

116 Antakoon Jumala meille armon seistä senkaltaista vastaan. Jos teidän on seistävä yksin, seiskää ja pitäkää Jumalan Sanaa kädessänne. Se ei tule koskaan pettämään.

117 Nyt me olemme tulleet päivään, jossa ihmiset ovat kauhistuttavia. Ja Enkeli lähti jälleen sinetöimään. Löytäkää minulle yksi henkilö Jeffersonvillessä, jos haluatte tietää, kuka tulee menemään sisälle, etsikää yksi henkilö kaupungistamme, joka huokaa ja itkee, jatkuvasti vaivautuneena ja väsyksissä, rukoillen niiden kauhistusten vuoksi, joita tehdään kaupungissa. Voitteko kohottaa kätenne ja laskea sen jonkun henkilön päälle? Ottakaa sitten tämä Kirjoitus: "Ahdas on portti ja kaita on tie, joka johtaa Elämään, ja tulee olemaan harvoja, jotka löytävät sen." He olivat ainoat, jotka tuli sinetöidä.

118 Oi, voin osoittaa teille monia, jotka käyvät kirkossa. Voin osoittaa teille paljon niitä, jotka laulavat kuorossa. Voin osoittaa teille monia pyhäkoulun opettajia. Voin osoittaa teille paljon sellaisia, jotka ovat suurten yhdistysten johtajia. Voin osoittaa teille paljon niitä, jotka huutavat, paljon niitä, jotka puhuvat kielillä, paljon niitä, jotka tekevät Evankeliumin työtä.

119 Mutta osoittakaa minulle yksi niistä, jotka syvällä sydämessään ovat niin vaivaantuneita maailman synneistä! Osoittakaa minulle saarnaaja,

joka voi seistä tänään ja tuomita nuo kirkkokunnat. Osoittakaa minulle joku saarnaaja, joka haluaa seistä ja sanoa nuo asiat ja tuomita nuo kirkkokunnat. Hänen on parasta olla tekemättä sitä, tai hänet potkaistaan ulos; se on hänen ruokalippunsa.

120 Ei ihme, että Billy Graham sanoi Jack Moorelle: "En hän käsitä kuinka minun kokoukseni kestävät", hän sanoi, "hän ei ole baptisti, eikä hän ole metodisti, tai helluntailainen." Hän sanoi: "Ne kaikki ovat häntä vastaan." Varmasti, minä en sano, että... Syy miksi sanoin sen täällä, en voi sanoa sitä ulkopuolella julkisesti. Sanon tämän omalle seurakunnalleni. Minulla on kamppailu, koska koettelemuksen hetki on ylläni.

121 He sanovat: "Jos haluat tulla, niin se käy päinsä, mutta älä sano mitään Siitä." Silloin voitte aivan yhtä hyvin säästää vaivan, että pyytäisitte minua tulemaan.

122 Minä saarnaan sen, mitä Jumala käski saarnata. Oikein. Yksi noista kahdeksasta tulee olemaan jossakin. Yksi heistä on oleva jossakin. Mutta tuona päivänä en halua olla syyllinen siihen, että olisin tehnyt kompromisseja jonkun uskontunnustuksen tai jonkun kirkon opin tai jonkun kirkkokunnan tähden. Minä olen saarnannut Totuuden!

123 He sanovat: "Miksi et sinä, miksi ei sinun palvelustehtäväsi, veli Branham, joka näyttää olevan niin suuri, miksi se ei pyyhkäise ulos sillä tavalla kuin näiden toisten miesten tekee?"

124 Siinä se on juuri on. Siinä se on. Kun menen kaupunkiin, niin luuletteko, että Assemblies of God olisi yhteistyössä kanssani? Ei siinä mitä minä uskon, sitä he eivät tee. Voi löytyä yksi ajoittain. Luuletteko, että metodistit tekisivät sen? Yrittäkää ottaa selvää. Olkaa managerinani viikon. Jos te menette, te menette Jeesuksen Nimessä. Niin se on.

125 Oi, tietenkin, he ottavat teidät sinne, varmasti, ottavat teidät johonkin paikkaan, ja niin että teitä ei millään tavalla yhdistetä heidän kanssaan missään sen kaltaisissa asioissa. Ja kun te lähdette pois, he sanovat: "Oi, nyt, veli Branham, hänellä on jotenkin vikaa aivoissa, vain aivan vähän, tiedättehän. Hän..."

126 Jos minulla on vialliset aivot, silloin Raamattu on viallinen opetuksessa. Sitä Raamattu on sanonut! Kyllä vaan. Tarkatkaa!

127 Jeesus sanoi: "Miksi te kutsutte Minua Belsebuliksi? Te uskoitte Salomonia, hänen erottamisen merkkiään. Te uskoitte hänen päivänään. Etelän kuningatar tuli maan äärimmäisistä osista katsomaan tuota lah-

jaa, ja hän uskoi sen, kun hän näki sen. Ja te istutte ja katselette sitä päivittäin, ettekä usko sitä."

128 Eivätkä Hänen veljensäkään uskoneet Häntä. Hän sanoi: "Menkää te ylös juhlille", Hän sanoi, "mutta Minä en mene juuri nyt." Hän meni toista tietä, koska Hänen omat veljensäkään eivät uskoneet Häntä. Oikein. "Ahdas on portti ja kaita on tie, ja on oleva vain muutamia, jotka löytävät Sen."

129 Kun ratkaiseva hetki tuli, niin missä olivat opetuslapset? Vain mies ja nainen seisoivat ristin lähellä, Hänen kanssaan, Johannes ja Maria. Muut heistä olivat menneet pois.

130 Tämä on ratkaisun hetki. Tämä on se aika. Tämä on aika, kun Jumala tekee asioita. Tämä on aika, kun Messias on maan päällä. Tämä on aika, kun Jumalan Voima liikkuu Hänen kansassansa. Ja he kutsuvat heitä pyhiksi kieriskelijöiksi, hulluiksi, mielenvikaisiksi ja sen kaltaisiksi. Mutta tuo hetki on täällä!

131 Siellä tulee varmasti olemaan joitakin suuria pettymyksiä tuomiolla.

132 Oi, pirtutrokari, hän tietää, missä tulee olemaan tuomiolla. Samoin olutkapakoiden asiakas tietää, minne on menevä. Samoin prostituoitu tietää, missä hän on seisova. Samoin uhkapeluri tietää, missä hän tulee seisomaan. Samoin juoppo tietää, missä hän tulee seisomaan. Hän ei tule olemaan pettynyt.

133 Mutta ne, ketkä tulevat olemaan pettyneitä, ovat ne, jotka ajattelivat olevansa oikeassa. Siinä on oleva pettymys. Kun ne tulevat sinne ja sanotaan: "Varmasti, me ajoimme ulos perkeleet Sinun Nimessäsi. Me olemme saarnaajia. Me kuuluimme tiettyihin kirkkoihin. Me teimme suuria ihmeitä. Oi, me saarnasimme! Minähän olin tilanhoitajana seurakunnassa. Minä olin piispa. Minä olin tätä. 'Menkää pois Minun tyköäni, te vääryydentekijät, Minä en koskaan edes tuntenut teitä.'" Siinä se on teille. Siinä on oleva pettymys. Hän sanoi: "Heidän lastensa lapset tulisivat sisälle ja istuisivat Valtakunnassa, sanoen: 'Meillä on oikeus olla täällä', ja heidät tullaan heittämään ulos ulkoisimpaan pimeyteen, missä on oleva itku ja valitus ja hampaiden kiristely." "Ahdas on portti, ja kaita on tie, joka johtaa Elämään, ja on oleva vain muutamia, jotka löytävät Sen."

134 Teille, rakkailleni, tänä aamuna, kuunnelkaa tätä. Tämä ei ole minun keksintöäni. Minä olen vastuussa sen kertomisesta. Se on kaikki, mistä minä olen vastuussa. Jos en koskaan elämässäni saarnaisi toista

saarnaa, on se Totuus: tulee olemaan vain muutamia ihmisiä, jotka pelastuvat. Vain muistakaa se: vain hyvin harvoja. Olkaa te yksi heistä.

135 "Keitä he ovat, veli Branham?" Minä en tiedä. Kukaan muu ei tiedä. Me ratkaisemme oman pelastuksemme pelolla ja vavistuksella.

136 Mutta olkaa linjassa Jumalan kanssa. Jos sydämenne ei lyö aivan Raamatun mukaan, silloin jokin on vialla. Ei ole väliä, mitä teidän kirkkonne sanoo, te ette voi mennä sisälle sen mukaan. Teidän on mentävä sisälle sen mukaan, mitä Jumala on sanonut. Tämä on se Kirja jolla teidät tuomitaan, pysykää Sen mukaisina!

137 "Oi", te sanotte, "mutta minuthan on kastettu Herran Jeesuksen Nimessä." Se on oikein, se on Raamatun mukaista. Mutta, jos tuo elämä ei seuraa sitä, ei teille tehnyt paljoakaan hyvää tulla kastetuksi.

138 Te sanotte: "Mutta, minä olen saanut Pyhän Hengen." Se on hyvä, se teidän olisi pitänytkin tehdä. Mutta jos tuo elämä ei ole siellä!

139 Muistakaa, rikkaruoho saa saman voiman, joka lankeaa vehnän päälle, ja saa sen kasvamaan, ja se saa rikkaruohon myös huutamaan. Tuo pieni rikkaruoho nousee ylös ja on aivan yhtä onnellinen kuin vehnäkin. Niin se on, se elää tuosta samasta elämästä. Ja joku syntinen voi viipyä Jumalan Läsnäolossa, huutaa voittoa ja elää kuin kristitty. Mutta jos sydämessä ei ole jotakin erilaista... Hänellä voi olla sama Voima ajaa ulos pahoja henkiä. Jeesus sanoi niin. Hän voi saarnata Evankeliumia aivan yhtä hyvin kuin kuka tahansa toinenkin saarnaaja. Sitä tarkalleen Jeesus sanoi. Raamattu opettaa niin. Kyllä vaan. "Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielellä, vaikka minä antaisin ruumiini uhrina poltettavaksi, tai antaisin kaikki tavarani ruokkimaan köyhiä, ja, vaikka minulla olisi usko siirtää vuoria ja tehdä näitä asioita, saarnata Hänen Nimessänsä, ajaa ulos perkeleitä Hänen Nimessänsä", hän sanoi, "en minä ole mitään." Niinpä hän voi tehdä sen, ja "olla ei mitään." Ymmärrättekö ajatuksen?

140 No niin, se, mitä teidän tulee tehdä, on olla sydämestänne kristitty ja mennä sisälle ahtaasta portista. Sillä leveä on se tie, joka johtaa tuhoon, ja miljoonia kertaa miljoonia tämän sukupolven uskovaisista tulee menemään sitä tietä. Koska ahdas on portti ja kaita on tie, vain sinä ja Kristus yksin.

141 "Kaita on se tie, joka johtaa Elämään, ja on oleva vain muutamia, jotka tulevat löytämään sen." No niin, ne ovat meidän Herramme Sanoja.

Oi! Mitä Hän teki? Hän seisoi siellä, erottaen heidän ajatuksensa.

142 Ja he sanoivat: "Hän on Belsebul. Kuinka Hän voisi olla Jumala? Hän on ihminen! Mistä tämä viisaus on tullut?" He sanoivat Hänen omassa kaupungissaan.

143 Kun menette kaupunkiin täällä, näyttää se kuin... En sano tätä teistä ihmisistä; te olette kristittyjä, te rakastatte minua. Mutta, kun menee kaupunkiin täällä, näyttää kuin Saatanan voima iskisi teidät maahan. Tämä paikka on tuomittu. Tämä kaupunki on tuomittu.

144 Mitä Billy Graham sanoi, kun hän tuli Louisvilleen? Hän sanoi, että se oli kaikkein demonien vallassa olevin paikka, mitä hän koskaan oli elämässään nähnyt. Hän pani sen sanomalehteen, hän sanoi: "Te voitte yksinkertaisesti tuntea Perkeleen ahdistuksen.

145 Tietenkin, minä voin sen tuntea. Miksi? Tämä on minun oma kotipaikkani. Kun Jeesus palasi omalle kotiseudulleen, sanottiin: "Hän ei voinut tehdä monia mahtavia tekoja, heidän epäuskonsa tähden." Hän sanoi: "Profeetta, saarnaaja, ei ole arvostettu omalla seudullaan, omiensa keskellä." Näettekö? Te ette voi auttaa sitä, Kirjoitus sanoo niin. Näettekö?

146 Nyt, kun kävelette kaupungissa täällä! Ja älkää sanoko minulle, etten tietäisi sitä. Kun kohtaan ihmisiä, jotka puristavat kättäni ja sanovat: "Oi, veli Branham, minä rakastan sinua." Ja te tiedätte, että se on valhe! Te tiedätte, että se on valhe. Jos Jumala voi kertoa minulle sydämen erottamisen, niin miksi Hän ei voisi kertoa minulle sitä? Varmasti ja aivan täällä omienne keskellä ympäri kaupunkia!

147 Kun he näkevät teidät, he sanovat: "Tiedätkö, minä näin missä se--ja-se..."

"Missä? Missä se oli?"

"Siellä…"

"Hah! Me tunnemme tuon kaverin!"

148 Te tunnette sen. Sallikaa minun sanoa se teille, te annatte kotiinne tulla jonkun, joka ei pidä teistä kovin paljon, ja istuttuaan kotonanne vain pienen hetken, te tunnette tuon omituisen tunteen. Kertokaa se nyt neljällätoistatuhannella, silloin käsitätte, mistä minä puhun. Sitten kun menette paikkaan, missä joku rakastaa teitä, teillä on tuo tunne, että olette tervetullut, oi, te voisitte viipyä siellä ainiaan. Siinä se on, näettehän. Se on henki. Ja ihmiset eivät tiedä, mikä se on; he ihmettelevät,

miksi ihmiset ovat niin saastuneita.

149 Mikä saa hyvät naiset, mikä saa hyvät naiset panemaan ylleen noita hyvän maun vastaisia vaatteita? Mikä saa pienet kuusitoistavuotiaat tytöt, jopa nytkin, kun on vielä kylmää, menemään kadulle yllään vaatteet, joita hänen ei tulisi käyttää edes äitinsä edessä? Se ei ole tuon lapsen vika, hän ei tiedä asiaa paremmin, vaan se on siksi, että joku saarnaaja saarnatuolissa ei ole täyttänyt velvollisuuttaan. Se on täsmälleen oikein. Varmasti. Naiset kulkevat kadulla, kokonaan seksikkäästi pukeutuneena, ja muuta sen kaltaista, ja syntiset katsovat heitä, eikä tuo nainen tiedä, että hän itse asiassa on aivan yhtä syyllinen kuin, jos hän olisi elänyt tuon miehen kanssa. Jeesus sanoi niin! Jeesus sanoi: "Kuka tahansa katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan, ja hänen on vastattava siitä tuomion päivänä." Ahdas on portti ja kaita on tie!

150 Tiedän teidän ajattelevan, että olen kova kaveri. Minä en ole mikään kova! Minä olen teidän veljenne ja minä rakastan teitä.

151 Paetkaa sitä vihaa, joka on tuleva! Menkää ristin tykö ja huutakaa kunnes sydämenne on täytetty Hänen Hengellään, joka kääntää teidät pois kaikesta, mikä on maailmasta, ja te vaellatte jumalisesti Hänen edessänsä, sydämenne palaessa Hänelle. Rakkaudesta! Ei velvollisuudesta. Ei ole velvollisuus palvella Kristusta, se on rakkaus, joka palvelee Kristusta. Se pakottaa teitä, kunnes jokainen elämänne sykintä sykkii Hänen mukaansa. Silloin te näette synnin.

152 Ja Hän itki maan puolesta. Jumalaa murehdutti Nooan päivinä, kun Hän näki sydämet. Ja Jeesus istui ylhäällä mäellä ja sanoi: "Jerusalem, Jerusalem, kuinka usein Minä olisinkaan hoivannut sinua, mutta sinun hetkesi on tullut, ja sinun huoneesi on jäävä autioksi."

153 Niin on oleva Jumalan Pojan tulemuksessa, todellisten aitojen uskovaisten sydämet ovat murtuneet. Hän näkee, että juuri nyt tulisi herätyksen pyyhkäistä tätä maata. Kuinka se voisi olla aviottomien joukon kautta? Kuinka se voi olla, kun he ovat alusta pitäen tuomittuja?

154 Jumalan Valtakunta on kuin mies, joka heitti verkon mereen, ja kun hän veti sen ylös, oli hänellä kilpikonnia, vesihämähäkkejä, käärmeitä, sammakoita ja joitakin kaloja. Ei ollut hänen asiansa ratkaista, mikä oli kala, hän vain veti sen rannalle. Sitä Evankeliumi tekee. Sitä Billy Graham, Oral Roberts, minä itse ja kaikki muut saarnaajat, jotka saarnaavat

Evankeliumia, tekevät, he heittävät verkon ja vetävät sen ylös, sanoen: "Siinä he ovat, Herra." Mutta mitä me teemme joka kerta? Me näemme, että ennen kuin voimme tulla takaisin, ovat he jo menneet uudestaan tuohon lammikkoon. Mitä se on? Se oli alun pitäen kilpikonna. Evankeliumin verkkoon joutuminen ei muuttanut häntä. Hän oli kilpikonna alusta alkaen. Hän oli vesihämähäkki alusta alkaen, hän oli käärme alusta alkaen. Hän oli tekopyhä ennen kuin hän edes tuli kirkkoon. Hänellä ei ollut mitään halua edes lakata ryyppäämästä, lopettaa uhkapeliään ja tupakointiaan ja valehtelemistaan, varastamistaan. Hän vain tuli sisälle koska oli peloissaan helvetistä. Kun te teette niin, te teette itsestänne vain suuremman ehdokkaan sinne. Se on totta. "Ahdas on portti ja kaita on tie, ja muutamia on oleva, jotka tulevat löytämään sen." Rukoilkaamme.

155 Herra, oi, tutki minut, Herra. Tutki tapaukseni juuri nyt, Herra. Älä salli minun tulla eteesi tuomiolle, saarnattuani tällä tavalla. Oi, jos minussa on mitään epäpuhdasta, Herra, ole hyvä ja ota se pois! Me näemme päivän, jossa me elämme, kun miehet ja naiset ovat tulossa niin jäykiksi. He ovat häpeissään. Sinä sanoit erään kerran: "Ei ole edes punastumista Siionin tytärten joukossa." Heidän vaatimattomuutensa on niin otettu pois, etteivät he enää edes punastu. Oi Herra, ajatella sitä. Ja tietää, että tuo ajannäyttäjä siellä tikittää aikaa, vain minuutti tai kaksi vielä, ja tuo suuri hävitys on tuleva, silloin olkoon hän, joka on saastainen yhä saastainen.

156 Jumala, herätä meidät kaikki tänä aamuna. Ravista meitä, Herra! Me näemme merkkien ilmestyvän. Meidän silmämme ovat avatut tietämään se. Me näemme miljoonia, miljoonia, Herra, jotka ovat kääntäneet selkänsä ja menneet pois. Ihmettelen, mitä voin tehdä, mitä minä voin tehdä, Herra? Onko mitään, mitä voisin tehdä, Herra? Jos tarvitaan enemmän saarnaamista, enemmän rukousta, enemmän mitä tahansa, auta minua, Herra, että voisin tuoda Sanoman ihmisille. Mitä minä voin tehdä? Mutta jatkuvasti he hylkäävät Sen. Sinä teet suuria merkkejäsi ja ihmeitäsi, ja kuitenkin ihmiset vain marssivat edelleen. Onko se Sinun Kirjoituksesi, jonka täytyy täyttyä, onko aika, että "kukaan ei voi tulla Minun tyköni, ellei Isä häntä vedä, ja kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva Minun luokseni." Herra Jumala, suo tänä aamuna, että ihmiset heräisivät ja näkisivät tämän viimeisen merkin maan päällä. Minä rukoilen Jumala, että Sinä soisit jotakin ihmisille.

157 Siunaa tätä pientä joukkoa täällä tänä aamuna. Jumala, aloita veli Nevillestä, Herra. Paranna hänen ruumiinsa. Hän on sairas tänä aamuna, Herra, hänen vatsansa on sekaisin. Minä rukoilen, että Sinun parantava kätesi olisi hänen yllään. Liikuta hänen sieluaan.

158 Jumala, mene tämän seurakunnan keskuuteen. Täällä on istumassa miehiä ja naisia, joita en ehkä koskaan enää näe ennen tuota tuomion päivää, kun minun on tehtävä tili. Mutta olen lukenut Sanastasi, että "ahdas on portti, ja kaita on tie, ja on oleva vain muutamia, jotka löytävät sen." Oi, Herra, salli näiden olla noita muutamia, joidenkin heistä, tekisitkö sen, Herra? Suo se jokaiselle henkilölle täällä.

159 Minä rukoilen niin kuin vain ihminen voi rukoilla. Herra, nämä ihmiset tekisivät puolestani mitä tahansa, auttaakseen minua. Jos olisin nälkäinen, he ruokkisivat minua. Jos tarvitsisin puvun, he ostaisivat sen. He liittyisivät yhteen ja ostaisivat minulle auton, saarnatakseni Evankeliumia. He tekisivät mitä tahansa sillä tavalla. Oi, Isä, tutki heidän sielunsa tänä aamuna, ole hyvä ja tee se, ja anna heidän tutkia se Sinun edessäsi. Minä en tiedä, mutta luotan siihen, että jokainen heistä on tuossa Valittujen joukossa. Ja pane myös minut sinne, Herra. Ja jos minussa on jokin syy, että en olisi siellä, Herra, paljasta se minulle ja minä oikaisen sen juuri nyt. Minä haluan olla varma. Herra, että tuona aamuna ei siellä virralla tule olemaan mitään vaikeuksia. Haluan mennä sisälle tuona päivänä. Enkä tiedä milloin se on oleva, se voi olla vielä tänään. Niinpä auta minua tietämään, auta näitä ihmisiä tietämään.

160 Ja kun me näemme, että sydämemme ovat välinpitämättömät! Oi, me nautimme kuunnella jotakin hyvää saarnaa radiosta, tai menemme kirkkoon. Me pidämme arvossa hyvää Sanomaa. Meillä ei ole mitään sitä vastaan, että puhumme Jeesuksesta jossakin. Mutta Herra, onko synti meille niin taakaksi, että se tuo kyyneleet silmiimme, huokaamisen ja itkemisen ja sitä vastaan seisomisen, kaikkia niitä kauhistuksia vastaan joita tehdään kaupungissa? Herra, nähköön Jumalan Enkeli sen yllämme, ja merkitköön meidät. Suo se, Herra.

161 Niinpä, tule, Herra Jeesus, ja valmista sydämemme ja anna meille todellinen merkkisi, että Sinä olet keskellämme, että me voisimme tietää saavamme nyt viimeisen merkin ennen tämän sukupolven loppua.

162 Ja me näemme tämän aviottomuuden, kun miehet elävät tässä kansakunnassa ja heille syntyy lapsia toisten miesten vaimoista, ja pienet tytöt kaduilla, ja satoja pannaan pois kouluista, joka vuosi, kun teini-ikäiset

tulevat äideiksi, eikä ole mitään kunnioitusta, ja kuinka naiset itse myrkyttävät itsensä tupakoimalla ja juomalla, ja on televisiot ja niin edelleen, jotka turmelevat lasten mielet. Oi Herra, kuinka kauan se voi kestää? Ja Sinä Pyhä Jumala…

163 Oi, Isä, minulla on outo tunne tänään, että jotakin pitää tehdä nopeasti, Herra. En tiedä mitä sanoa, mutta rukoilen, Herra, että Sinä asettaisit sydämeemme sen, mitä tulee tehdä. Suo nämä asiat, Herra. Me pyydämme niitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

164 Tuo hetki on käsillä. Jokainen järkevä henkilö, jolla on ymmärrys, tietää, että jotakin on tapahtumaisillaan. Tässä rakennuksessa ei ole yhtään henkilöä, joka on oikeassa mielentilassa, ja joka ei tietäisi, että tämä maailma ei voi kestää näissä olosuhteissa. Me emme voi kestää, ystävät. Ei ole yhtään mitään, mitä kohden voisin opastaa teitä tänä aamuna, pastorinanne, tai veljenänne, kuin Jeesus Kristus. Ei ole mitään, minkä minä tietäisin. Vain ajatelkaa näitä asioita, joiden on profetoitu tulevan, ennen kuin Ylöstempaus tapahtuu, kaikki, mitä tiedän, on täyttynyt.

165 Te sanotte: "Entä pedon merkki?" Se on tuleva ahdistuksen ajassa. Seurakunta tulee olemaan mennyt silloin. Näitä ei tarvitse merkitä, nämä ovat jo menneet, näettehän. Merkitseminen on meneillään nyt. Merkitseminen on polttomerkin osoittaminen. Paetkaa Jumalan tykö, paetkaa Hänen tykönsä nopeasti!

166 Ihmettelen tänä aamuna, odottaessamme täällä hetken. Minusta tuntuu niin kuin teistäkin. Voin aistia tunteenne, jokainen teistä yrittää ajatella: "Oi Jumala, tutki minut!" Sillä tavalla myös minusta tuntuu. Minä käsitän, että nämä, tämän kaltaiset Sanomat, ystävä, eivät ole suosittuja ihmisten keskellä. Te tuomitsette heidät ja te teette heidät alhaisiksi. Jonkun on tehtävä se. Toivoisin, että se olisi ollut joku muu. Mutta, jos minun osakseni on langennut tehdä se, ja jos minun on oltava siivoojanainen, haluaa siivota. Jos olen... Daavid sanoi: "Olen mieluummin ovimattona Jumalan Huoneessa, kuin että asuisin teltoissa synnin kanssa." Oikein. Mitä tahansa Jumala haluaa teidän tekevän, tehkää se. Älkää olko häpeissänne. Jos siellä on...

167 Ja muistakaa, minä tiedän, että se on suuri asia. Te sanotte: "Veli Branham, sanotko, että vain kahdeksan sielua tulee pelastumaan?"

168 Minä en tiedä, kuinka monta tulee pelastumaan, en osaisi sanoa sitä teille. Mutta sanon yhden asian: heitä on oleva niin harvoja, tämän kal-

taisessa päivässä. Vain ajatelkaa, kuinka monet pelastuivat sinä päivänä, kun Hän oli täällä. Ajatelkaa Nooan päivää, ja Lootin päivää, ja kaikkia heitä, Hän sanoi: "Niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa. Ahdas on portti, ja kaita on tie." Katsokaahan, te menette sisälle yksinänne, Hänen kanssaan; siinä kaikki. Näettekö? "Ja vain muutama tulee olemaan, joka löytää sen." Vain hyvin harvat. Olkaa yksi noista harvoista. Kuinka moni uskoo, että se on Evankeliumin Totuus? Tiedän, että se on kovaa, se on rasittavaa. Minusta rasittavaa sanoa se, tuntiessani inhimillistä rakkautta teitä kohtaan, mutta Jumalan rakkaus pakottaa minut kertomaan sen teille.

169 No niin, tuo sama Pyhä Henki, joka teki sen Abrahamin päivinä, teki sen Kristuksen päivinä, lupasi olla täällä ja tehdä tuon saman asian. Hän on täällä. Jos minä nyt olen kertonut teille Totuuden, on Jumala velvollinen tuota Totuutta kohtaan.

170 Jos minä en pidä sanaani, en ole sanani mittainen mies. Jos te ette pidä sanaanne, te ette ole sananne mittainen mies. Minä saatan luvata teille jotakin, enkä voikaan tehdä sitä, silloin tulen sanomaan sen teille. Jos olen teille velkaa jotakin ja yritän piilotella sitä teiltä, olen tekopyhä. Mutta, jos tulen sanomaan teille: "Olen sinulle velkaa, enkä voi nyt maksaa sinulle, mutta tulen tekemään parhaani", silloin te annatte anteeksi minulle ja autatte minua. Näettekö?

171 Me olemme kaikki Jumalalle velkaa jotakin. Me olemme Hänelle velkaa elämämme. Olkaamme siinä rehellisiä. Älkää sanoko: "Mutta, katsohan, minä olen presbyteeri. Minä olen metodisti. Minä olen helluntailainen. Minä kuulun Jumalan Seurakuntaan. Minä olen nasarealainen. Minä olen Pyhyyden Pyhiinvaeltaja." Älkää ajatelko sitä! Miljoonia niistä tulee olemaan helvetissä. Olkaa te kristitty, Kristuksessa.

172 Kuinka moni haluaa sanoa: "Veli Branham, muista minua nyt rukouksessa, minä haluan nousta ylös." Jumala siunatkoon teitä.

173 Herra, Sinä näet heidän kätensä. Tuo hetki on täällä. Suuri Pyhä Henki on hiljentänyt tämän rakennuksen tänä aamuna. Vaistoan Sinun Läsnäolosi. Käsitän, että Sinä olet täällä kunnioittaaksesi Sanaasi: "Minä Herra olen istuttanut, ja Minä kastelen sitä päivin ja öin, ettei kukaan nyhtäisi sitä Minun kädestäni." Sinä lähetit Sanasi täyttämään tarkoitustaan, ja Sen on tehtävä se, Herra. Kirjoitus sanoo, että Sinä olet sama eilen, tänään ja ainiaan.

174 He eivät voineet uskoa, nuo ihmiset Sinun päivinäsi eivät voineet uskoa, että Pyhä Henki oli Sinussa. Ja Sinä, ollen Mies, teit itsesi Jumalaksi, joka Sinä olit, neitseellisesti syntynyt Jumalan Poika, joka tuli maan päälle lunastamaan meidät synneistämme. Ja koska he näkivät Jumalan Hengen Sinussa, he yrittivät tehdä siitä jotakin muuta. Ja Sinä sanoit heille, Herra: "Se en ole Minä, joka tekee tekoja, se on Isäni, joka asuu Minussa. Hän tekee teot. Te kutsutte Abrahamia isäksenne, Abraham näki Minun päiväni." Varmasti hän näki, kun hän seisoi Hänen vierellään ja näki Hänen tekevän tuon merkin. "Hän näki Minun päiväni ja iloitsi." Hän sanoi: "Te erehdytte, koska ette tunne Kirjoitusta, ettekä Jumalan Voimaa. Kuinka Jumala voisi varjota neitsyen ja tuottaa Pojan neitseellisen syntymän kautta, ja asua itse Voimansa täyteydessä tuossa yhdessä Miehessä?"

175 Ja kuinka Hän voisi ottaa tuon saman Veren tuosta ruumiista, jonka Hän antoi Uhriksi, ja pyhittää kansan, niin että Hän itse voisi elää siinä, jatkaa työtään täydelliseksi saattamisen loppuun asti! Oi Jumala, herätä ihmiset näkemään se. Suo se. Pelasta jokainen, joka kohotti kätensä. Puhdista heidän sydämensä. Herra, minun käteni ovat ylhäällä. Puhdista minut, oi, Herra. Tämä on oikaisun huone. Tämä on paikka, missä meidät pitää pestä. Pesköön Pyhä Henki meidät tänä aamuna ja puhdistakoon meidät turmeluksesta.

176 Me rukoilemme, Herra, ettei yhtäkään henkilöä lähtisi täältä olematta täytetty Sinun Hengelläsi. Ehkä ei ole yhtäkään ulkonaista mielenliikutusta, kun se tapahtuu. Mutta, Herra, mene sisäpuolelle, vedä kuori pois ja osoita meille, mitä me olemme, Herra. Suo se. Ja sitten täytä meidät Sinun Hengelläsi, sydämellä, joka on totuudellinen ja puhdas. Ja tässä vainojen ja kovien koettelemusten ajassa, Sinä käyt suloisemmaksi ja kalliimmaksi vaeltaessamme eteenpäin, odottaen tuota päivää. Kun kyyneleet valuvat alas poskiltamme kaupungin syntien vuoksi, niin ehkä Pyhä Henki katsoo alas ja sanoo: "Siellä on yksi, jonka voin merkitä, hän on Minun." Suo se, Herra. Voikoon se löytyä joukossamme tänään. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Kun tulen tuolle virralle päivän lopulla,
Ja viimeiset surun tuulet ovat puhaltaneet;
Siellä on joku odottamassa, joka näyttää minulle tien,
Minun ei tarvitse ylittää Jordania yksin.
Minun ei tarvitse ylittää Jordania yksin,

Jeesus kuoli kaikki syntini sovittaakseen;
Kun näen pimeyden, on Hän odottava mua,
Minun ei tarvitse ylittää Jordania yksin.

177 Minä haluan tuntea Hänet nyt. Ota käteni, kallis Herra, taluta minua eteenpäin. Salli minun seistä täällä, Herra, kaikkea vastaan, mitä kutsutaan vääräksi, kaikkea vastaan, mikä näyttää väärältä. En välitä, mitä ketä tahansa sanoo, salli minun seistä, Herra. Kun olen tehnyt kaiken minkä voin, auta minua seisomaan. Ota käteni ja vedä minut sen lävitse, Herra. Tee jotakin, anna minun seistä. Sitten, kun eteen tulee asioita, ja tämän maa ilman aarteita ja kaikki sen upeus ja sen loisto; sokaise silmäni sille, salli minun ainoastaan nähdä Hänet, joka kuoli puolestani. Jos se maksaa jokaisen ystävän, mitä minulla on, jos se maksaa kaiken, mitä minulla on; se ei merkitse mitään, minä luovutan sen kaiken alttarille. Siinä se on, salli minun seistä uskollisena. Ja jonakin päivänä, kun kuoleman henkäys puhaltaa kasvojani vasten ja tiedän, että sydämeni on lopussa, ja päiväni ovat päättyneet, ja aikani on loppunut, ja korttini on otettu telineestä, minä en halua ylittää Jordania yksin. Hän tulee olemaan siellä. Kun näen pimeyden, on Hän odottava minua siellä, minun ei tarvitse ylittää Jordania yksin. Jos seison Hänen puolestaan nyt, on Hän seisova minun puolestani silloin. Tahdon elää Hänelle, joka kuoli puolestani, kuinka onnellinen silloin on elämäni oleva. Sillä tavalla haluan seistä.

178 Arvaan, että täällä on sairaita. Jakoiko hän yhtään rukouskortteja. Unohdin sen. Antoivatko he kortteja? Onko yhtään kortteja annettu? Onko kellään kortteja? Ei.

179 Hyvä on, minä vain odotan Pyhää Henkeä. Jos te vain uskotte, jos teillä vain on usko ettekä epäile. Jos Jumala tulee paljastamaan minulle teidän vaivanne... Mitä tahansa se onkin, minä en tiedä; kohottaisitteko kätenne, että te ette tunne minua, enkä minä tunne teitä. Sitten, jos Jumala tulee paljastamaan sen täällä, niin uskotteko, että se oli sama Enkeli, joka toi Sanoman juuri ennen Sodoman hävitystä siellä, ja että se on sana Enkeli, joka tuo sen juuri nyt ennen toista hävitystä? Uskotteko te sen? Jos uskotte, kohottakaa kätenne. Hyvä on. Hyvä on, suokoon Herra sen.

180 Hän istuu lähelläni. Eräs toinen istuu lähelläni, rouva Snyder tässä, tai tämä rouva Murphy tässä, mikä hänen nimensä onkaan, joka istuu tässä. Tunnen heidät.

181 Tätä miestä en tunne, hän on minulle vieras. Mutta Jumala tuntee hänet. Jos Jumala tulee paljastamaan sen nyt, niin kuinka monet tietävät, että se on...

182 Nyt, te, älkää katsoko minuun, minä olen vain Kentuckyn metsäläinen, niin pitkälti kuin siitä on kysymys. Minulla on tuskin tarpeeksi koulutusta kirjoittaa omaa nimeäni. Mutta on yksi asia, jonka tiedän, minä tunnen Hänet. Ja se on kaikki, mitä haluankin tuntea. Älkää nyt kiinnittäkö mitään huomiota kielioppiini.

183 Te voitte ajatella, että saarnani tänä aamuna oli kokonaan poissa linjasta ja kaikkea muuta, mutta linjatkaapa se kerran Raamatun kanssa ja nähkää oletteko suunnatut suoraan maaliin. Katsokaa näkyykö se kiikarissanne, kun asetatte sen kohdalleen. Älkää linjatko sitä omien ajatustenne kanssa, vaan sen kanssa, mitä Hän on sanonut. "Ahdas on portti, ja kaita on tie, ja on oleva vain muutamia, jotka tulevat löytämään sen; koska lavea on se tie, joka johtaa hävitykseen, ja avara on se portti, ja monet tulevat menemään siitä." Miljoonia kertaa miljoonia tulee menemään sisälle siitä. Yksi miljoonasta on mahdollisesti se tapa, jolla se tulee olemaan. Siinä se on teille. Sitä Hän sanoi. No niin, Hän ei koskaan maininnut tuota lukua, mutta Hän sanoi: "Niin kuin oli Nooan päivissä, kahdeksan sielua. Niin kuin oli Sodoman päivissä, kolme." Koko asiasta, vain kolme pelastui tulelta. Niin se tulee olemaani

184 No niin, jos joku on todella hengellinen, haluan teidän katsovan tätä miestä, joka istuu tässä, hän katselee minua niin kiinteästi kuin voi. Hän kohotti kätensä, enkä minä tunne häntä; en ole koskaan nähnyt häntä, enkä tiedä hänestä mitään. Hän vain istuu siellä katsellen minua. Mutta, näettekö, hän ottaa kosketusta, hän rukoilee. Niin on. Nyt, jos Herra tulee kertomaan minulle... Tämä mies istuu noin kaukana minusta, ja tämä on ensimmäinen tapaamisemme, ja siellä hän istuu. Jos Herra tulee paljastamaan minulle, mitä hän... Minä en voisi parantaa häntä. En voisi tehdä sitä, koska Jumala on jo tehnyt sen. Mutta se lisäisi teidän uskoanne. Jokainen näkee nyt, Hän on täällä, aivan sama Henki. Ja muistakaa, Jeesus lupasi tämän, ennen lopunaikaa. Se on aina ollut viimeinen merkki.

185 Eräänä päivänä, Leo ja minä ja jotkut meistä olimme keskustelemassa kadulla. Ja minulla on jatkuvasti tunne, että jokin muutos on tulossa, muutos on tulossa. Kun puhuimme siitä, se ei tule olemaan muutos palvelustehtävässäni, koska se ei voi olla enempää, mutta se tulee olemaan

muutos minussa. Olen aina ollut heikko ja antanut ihmisten johtaa ja opastaa minua, ja lähettää tähän suuntaan ja tuohon suuntaan. Jos olisin tehnyt jotakin, mitä Herra käski minua tekemään pitkän aikaa sitten, en olisi vaikeuksissa, joissa olen tänään. Menen ulos ensi viikolla ollakseni yksin Jumalan kanssa. Kyllä. Minun täytyy kuulla Taivaasta. En halua olla heikko, haluan seistä oman vakaumukseni pohjalla.

186 Tuo mies, joka istuu siellä aivan takana, se palaa jatkuvasti suoraan häneen, koska tuo mies uskoo, hän todella uskoo. Katselen kuulijakuntaa kaikkialla, ja se palaa suoraan takaisin tuohon mieheen. Hänellä on tarve, hänellä on taakka, mutta hänellä on taakka jonkun muun puolesta. Se on totta. Sinä rukoilet jonkun muun puolesta. Sinulla on joku muu sydämelläsi. Oikein, eikö niin? Se on ystävä. Jos kerron sinulle, mikä on vikana tuolla ystävällä, niin uskotko minun olevan Jumalan palvelijan? Hän on alkoholisti. Kyllä. Jos se on oikein, kohota kätesi.

187 Uskotteko te? Joku niistä täällä, jotka kohottivat kätensä, joku nainen täällä takana, joku. Kyllä. Te ette tunne minua, olenko minä teille kaikille vieras? Minä en tunne sinua, mutta Jumala tuntee sinut. Uskotko sen? Jos Jumala paljastaa minulle, mitä sydämelläsi on, niin tahdotko uskoa minun olevan Hänen palvelijansa? Pikku rouva, sinä olet huolissasi tuosta pienestä lapsesta siellä. Kyllä. Ja tuolla lapsella on ihottuma kasvoissaan. Lääkäri ei voi tehdä sille mitään. Sinä olet vieras täällä, ja sinä ja rakkaasi istutte siellä. Uskotko Jumalan voivan kertoa minulle kuka olet ja mistä tulet? Uskotko sen? Vastaanottaisitko lapsen parantumisen, jos Hän tekisi sen? [Rouva sanoo: "Kyllä."] Hyvä on, voit mennä takaisin Sommersetiin, Kentuckyyn, mistä tulet. Ja usko, että hän on tuleva terveeksi, ja ihottuma tulee jättämään lapsen, jos voit uskoa sen.

188 Kun mainitsin tuon sanan, joku, joka seisoo siellä takana aulassa, on Somersetista, Kentuckysta, hänellä on sydänvika, hän rukoilee. Uskotko Jumalan voivan tehdä terveeksi? Jos te uskotte sen koko sydämellänne ja uskotte, että Jumala tulee parantamaan ja tekemään terveeksi.

189 Tässä, uskon, että jollakin aivan tässä jossakin oli kätensä ylhäällä, jollakin naisella. Kyllä, näin kätesi. Olenko minä sinulle vieras, rouva? Minä en tunne sinua. Me emme ole koskaan tavanneet. Uskotko minun olevan Hänen palvelijansa? [Nainen sanoo: "Kyllä."] Uskotko? Sinulla on taakka sydämelläsi, tai jotakin. Uskotko, että jos Jumala voi paljastaa sen minulle, uskotko, että se on sama Henki, joka oli Kristuksessa? Sinun aviomiehesi istuu siellä, uskooko hän myös saman asian? Uskotko

sinä saman asian? Se koskee pientä tyttöänne, joka istuu siellä vieressänne. Oikein, hänellä on syöpä. Mutta uskotteko, että Jumala tulee parantamaan hänet? Jos uskotte, kohottakaa kätenne. Hyvä on, laskekaa kätenne lapsen päälle.

190 Herra Jeesus. Sinun Henkesi Läsnäolossa, minä tuomitsen sen perkeleen, joka on tappamassa tätä lasta. Asetan uskolla, Jeesuksen Kristuksen Veren tuon tappajan ja tämän lapsen välille. Voikoon se elää. Aamen.

191 Uskokaa Jumalaan. Älkää epäilkö. "Jos voit uskoa, kaikki on mahdollista." Jos voitte uskoa, ovat kaikki asiat mahdollisia. Oikein.

192 Joku muu siellä jossakin takana nosti kätensä, sinä, rouva siellä rivin päässä. Uskotko minun olevan Jumalan palvelijan. Minä en tunne sinua, sinä et tunne minua. Uskotko Jumalan voivan paljastaa minulle, mikä vaivasi on? Vastaanotatko Jeesuksen Parantajaksesi, tai sen Antajaksi, mitä se sitten onkin. Uskotko sen sitten? Hyvä on, silloin tuo hermoromahdus, joka sinulla oli, se sinulla oli. Jos se on oikein, nouse seisomaan, jos se on oikein, niin että ihmiset voivat nähdä, että se on totuus. Hyvä on, se on jättävä sinut nyt. Mene kotiin ja ole terve. Jumala siunatkoon sinua. Sinä myös olet Kentuckysta. Uh-huh, se on oikein.

193 Tämä rouva, joka istuu vieressäsi, on myös Kentuckysta. Myös hän on. Minä en tunne sinua, enhän? Mutta voin sanoa, että sinulla on jotakin vialla. Jos voin sanoa sinulle, mikä sinulla on vikana, otatko vastaan Kristuksen Parantajanasi? Se on lonkassasi. Jos se on oikein, kohota kätesi, oikein korkealle, niin että ihmiset voivat nähdä. Hyvä on, mene nyt kotiin, se on jättävä sinut. Sinun uskosi tekee sinut terveeksi. Haastan teidät uskomaan. Annan haasteen uskollenne uskoa.

194 Tässä istuu eräs rouva, rukoillen, hänellä on nenäliina kasvoillaan. Minä en tunne sinua. Jumala tuntee sinut. Sinä olet Jolietista, Illinoisista, ja sinulla on kasvain. Se on tarkalleen oikein. Voit ihmetellä... (Kyllä, se on nainen, jonka Rosella toi. Kyllä. Hetkinen, hän kertoi minulle siitä, mutta hän ei tiennyt, etten tuntenut tuota naista. Niin se on. Tuon naisen usko vain sattui olemaan niin suuri.) Kerron sinulle erään asian, josta tiedät, etten ole tietoinen. Sinä rukoilet tämän lapsen puolesta, joka istuu tässä rivin päässä, joka on sairas. Se on sinun lapsesi. Oikein. Aamen. Sinä tiedät, etten tiennyt sitä.

195 Siinä Hän on, Se on Pyhä Henki! Uskotteko te sen? Vastaanotatteko sen? Silloin se, mitä sanoin, että "ahdas on portti, ja kaita on tie", on oi-

kein. Jeesus Kristus, Jumalan Poika, on täällä juuri nyt. Elävän Jumalan Henki on täällä nyt. Uskotteko te sen? Silloin, annan teidän tietää, etten minä ole mikään parantamaan, minä en ole mikään parantaja, mutta Jumalan Henki vain valitsi minut julkituomaan itsensä. Minulla ei ole mitään koulutusta. Minulla ei ole mitään tietoa mistään. Mutta se on Hänen Henkensä, joka tekee sen, näettehän, ja Hän haluaa teidän tietävän, että olen kertonut teille Totuuden.

196 Tämä on Totuus, että Jeesus Kristus tekee jokaisen teistä terveeksi juuri nyt, jos te vain haluatte uskoa sen. Sitten, jos se toimi Kingstonissa, missä nämä lähetyssaarnaajat, tai keitä he ovatkin siellä takana, näkivät Sen toimivan, kymmenien tuhansien parantuessa, niin miksi se ei toimi täällä Amerikassa, missä meillä on sillä tavalla kuin nyt on nyt. Miksi me emme voi uskoa sitä? Koska me emme voi ylittää tuota pientä estettä siellä. Uskotteko te sen? Kohottakaa kätenne.

197 Nyt, nuo samat kädet, laskekaa ne jonkun vierellänne olevan päälle, ja antakaa minun rukoilla hänen puolestaan täältä, älkääkä enää epäilkö sydämessänne, niin tämä on päättävä sen.

198 Oi, veli Neville! Kuinka olenkaan toivonut, kuinka olenkaan rukoillut, kuinka... Te saatatte ajatella, että olen poissa tolaltani, en ole. Tiedän tarkalleen missä olen. Jos minä vain voisin saada tämän pienen asian annetuksi teille! Käsitättekö te, että Jeesus Kristus, Jumalan Poika, on juuri nyt täällä ihmisten keskellä tänä aamuna, juuri nyt läsnä, näyttäen itsensä.

"Mutta", te sanotte, "veli Branham, sinä sanoit sen."

199 Kuinka minä sen sanoin? Minä en tunne teitä. Siellä on toinen nainen jolla on tuberkuloosi. Sinä olet parantunut, sisar. Jumala siunatkoon sinua. Pyydän anteeksi, sinä rukoilit erään naisen puolesta jolla on tuberkuloosi, koska hän on harmaapäinen nainen. Kyllä. Hyvä on, uskokaa se. Hyvä on. Hän on täällä. Se on Hänen läsnäolonsa.

200 No niin, tässä on se, mitä Hän sanoi: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveeksi." Kuinka Hän voisi valehdella? Näettekö, se ei ole Hänen päällään, se ei ole minun pälläni, se on nyt teidän Uskokaa.

201 Katselen erästä naista, joka istuu siellä takana, hänellä on paljon uskoa. Hän ja hänen miehensä ovat juuri tulleet Herran luo. Hän istui juuri tässä kokouksessa, hänellä oli revähtymä, jonka lääkäri aikoi leikata

juuri aikaisemmin, ja hänen lapsensa oli syntymäisillään. Ja tuo lääkäri aikoi leikata sen jälkeenpäin, mutta kun lapsi oli syntynyt, eivät he enää voineet löytää mitään tyrää. Se oli kaikki poissa. Näettekö? Miksi? Hän vain istui kokouksessa... Hän ei koskaan tullut tänne puhujanlavalle sillä tavalla. Hän vain istui siellä takana ja uskoi sen. Onko se oikein, rouva Green? Siellä takana. Se on oikein. Näettekö hänen kätensä? Lääkäri ei edes voinut löytää tuota revähtymää, se oli kokonaan poissa. Miksi? Hän uskoi sen, vain astui esiin ja sanoi: "Se on oikein!"

202 Tehkää te nyt samoin, ja jokaisen vaivan, joka teillä on, on lähdettävä. Jumala, joka voi lähettää Jotakin ihmisruumiiseen, tuohon käärmeen puremaan, joka oli tuon miehen jalassa, joka olisi tappanut hänet, ja voi pysäyttää sen ja tappaa sen juuri siihen, kuinka paljon enemmän Hän voi tappaa sairauden teidän ruumiissanne. Koska tuo mies oli hädässä, ja hänen täytyi saada apua. Myös teidän on saatava. Jos te ette saa sitä, te kuolette.

203 Pitäkää nyt kätenne toistenne päällä. Älkää rukoilko itsenne puolesta. Rukoilkaa vieressänne olevan henkilön puolesta. Se on kristillistä.

204 Oppikaa tämä, oppikaa tämä, että niin kuin te teette toisille, te teette Kristukselle. Kun te olette hyvä jollekin muulle, te olette hyviä Kristukselle. Jos te kohtelette huonosti jotakuta muuta, te kohtelette huonosti Kristusta. Oi!

205 Oi, jos vain voisin saada tämän ymmärretyksi, jos vain voisin saada ihmiset näkemään sen, mitä minä katson ja mitä minä tunnen ja mitä minä tiedän olevan meneillään, näettehän. Kuinka Kristus on tunkemassa tuon Sanoman jälkeen tänä aamuna, päästäkseen syvälle ihmisten sydämiin ja luodakseen jotakin siellä; ei kiihotusta, ei mielenliikutusta, (se tulee sen mukana), vaan luodakseen siellä kuolemattoman uskon, joka ei tule sanomaan, ei tule antamaan tuumaakaan viholliselle.

206 Hän on nyt kuuleva minun rukoukseni, Hän on kuuleva teidän rukouksenne. Rukoilkaa nyt toistenne puolesta, minun rukoillessani teidän kaikkien puolesta.

207 Oi, Herra, tämä suuri ratkaiseva hetki, me käsitämme, että tämä tulee merkitsemään eroa monelle, kuoleman ja elämän välillä. Ja minä vapisen, Sinun Läsnäolossasi, sillä minä tiedän, Herra Jumala, että minun täytyy rukoilla koko sydämelläni. Minä käsitän, että ajatuskin siitä, ettei keskellämme olisi sairasta henkilöä viiden minuutin kuluttua, jos jokai-

nen henkilö tunnistaisi, että Sinä olet täällä. Täällä he seisovat tänä aamuna, Herra. Me annoimme ihmisten kohottaa kätensä, jotka tiesivät, etten tuntenut heitä, enkä tiennyt heistä mitään. Mutta Sinun Henkesi tuntee heidät. Sinä tunnet heidän sydäntensä salaisuudet, kuinka paljon enemmän Sinä tunnet heidän vaivansa ja kärsimyksensä! Silloin Herra, salli sen olla tänään, olkoon se juuri nyt, että Sinun Henkesi koskettaa heidän sairaita ruumiitaan. Suo se, Herra. He rukoilevat toistensa puolesta.

208 Ja minä rukoilen, rakas Jumala, että Pyhä Henki tekisi sen niin todelliseksi heille, etteivät he enää koskaan epäilisi sitä uudestaan. Ja on eräs toinen sairaus, Herra, joka on paljon suurempi tätä fyysistä sairautta, ja se on hengellinen sairaus. Voikoon jokainen sydän olla avattu.

209 Herra, kuinka se voi olla, että Sinä seisoit siellä Abrahamin vierellä, ja teit tämän saman asian, kerroit Saaralle, joka oli takanasi, sanoo Kirjoitus, ja nauroi siellä teltassa, ja Sinä sanoit siitä hänelle. Ja Abraham tunnisti, että se oli Elohim, suuri Jumala. Muutamassa minuutissa Sinä olit hävinnyt hänen näkyvistään.

210 Ja Herra, kun Jeesus seisoi siellä ja teki saman asian ja sanoi: "Te kutsutte Abrahamia isäksenne, ja vieläpä sanotte tuntevanne Kirjoitukset." Hän sanoi: "Te erehdytte, koska ette tunne Kirjoituksia, ettekä Jumalan Voimaa." Ja he kutsuivat Häntä Belsebuliksi.

211 Mutta Sinä lupasit, että viimeisinä päivinä Sinä vuodattaisit Henkesi uudestaan. Profeetta sanoi: "Ehtooajassa on oleva Valo." Ja täällä me olemme.

212 Kun tämä avioton maailma kompuroi synnin alla, kuin juopunut mies horjuessaan kotiin yöllä, pian se on oleva poissa, eikä siitä tuskin ole jäljellä edes vulkaanista tomua. Ja me näemme ajan tikittävän pois.

213 Oi, Jumala, ota jokainen epäilys pois meistä. Siirrä meidät tuohon ympyrään juuri nyt. Tule, Pyhä Henki. Ojenna suuret siipesi tämän pienen kuulijakunnan yli juuri nyt ja anna itsesi imeytyä heidän sydämiinsä ja anna heidän tietää, että Sinä olet Jumalallisessa läsnäolossa, että se olet Sinä: "Minä olen Herra, joka parannan kaikki sinun sairautesi." Ja tehköön Sinun Läsnäolosi jotakin heidän sydämilleen, joka saa heidät menemään täältä, tänä aamuna, uskoen kaikella mitä heissä on. Ja voikoon jokainen sairas ja vaivattu henkilö olla parantunut.

214 Sillä, Sinun palvelijanasi, minä seison ja tuomitsen jokaisen perke-

leen, tuomitsen sairauden, tuomitsen Saatanan.

215 Sinä olet hävinnyt, sinä et ole mitään muuta kuin hämääjä. Ja me katkomme sinun kätesi tänä aamuna, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Ja Hänen palvelijanaan, saarnaten Hänen Sanaansa ja kertoen ihmisille totuuden, että he korjaisivat ja ojentautuisivat Jumalan Sanan mukaan, minä tuomitsen sinut, Saatana, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Lähde joka ainoasta näistä ihmisistä, jotka ovat tulleet kaukaa ja läheltä, parantuakseen. Lähde tästä kuulijakunnasta ja näistä ihmisistä. Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta. Ja Raamattu sanoo: "Vaikuttava, harras vanhurskaan rukous saa aikaan paljon." Ja monella vanhurskaalla on täällä tänä aamuna kätensä laskettuna sairaan päälle. Oi, Saatana, sinä haluaisit saada heidät ajattelemaan, että se olin minä, ja silloin sinä ottaisit kirkkauden pois heiltä. Mutta se on myös heidän uskonsa Jumalaan, he uskovat Jumalaa! Ja sinun täytyy siirtyä pois, heidän uskollaan. Niinpä lähde matkaasi täältä ja mene ulkoisimpaan pimeyteen, minne sinä kuulutkin. Minä tuomitsen sinut, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, Jumalan Raamatun ja Enkelin minulle antaman tehtävän arvovallalla, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ja anna heidän olla vapaat. Aamen.

216 Uskotteko te, koko sydämellänne, että olette parantuneet? Kohottakaa kätenne, sanoen: "Minä nyt vastaanotan Jeesuksen Kristuksen Parantajanani. Kaikki varjot ovat hävinneet minulta. Minä nyt vastaanotan Hänet Hänen voimansa täyteydessä, Hänen Läsnäolonsa siunauksellisuudessa. Minä vastaanotan Hänet."

Uskoni katsoo ylös Sinuun,
Sinä Golgatan Karitsa,
jumalallinen Pelastaja;
Nyt kuule minua rukoillessani,
Ota kaikki syntini pois,
Äläkä anna minun koskaan eksyä
Sinun viereltäsi pois.

Kohottakaamme nyt kätemme Hänelle todella suloisesti.

Elämän tummia sokkeloita kulkiessani,
Ja murheiden ympärilläni levitessä,
Ole Sinä minun oppaani, Oi Jumala;
Käske pimeyden muuttua päiväksi,
Pyyhi surut, kyyneleet pois,
Äläkä anna minun koskaan eksyä

Sinun viereltäsi pois.

[Veli Branham alkaa hyräillä “Uskoni Katsoo Ylös Sinuun.”]

... rikkaana armosta...